

CINE ESTE DUMNEZEU

DE CE LE VORBESTE DUMNEZEU OAMENILOR ?
CINE ESTE DUMNEZEU ?

CREAȚIA SPIRITUALĂ ȘI MATERIALĂ
DE UNDE VINE LUCIFER, CINE L-A CREAT ?

DE CE ESTE ISUS HRISTOS MÂNTUITORUL NOSTRU ?
CE ROL ARE PĂMÂNTUL ȘI CARE E SCOPUL VIEȚII ?

CARE ESTE DE FAPT PĂCATUL NOSTRU ?

RĂSPUNSURI DATE DUMNEZEU ÎNSUȘI

Primate pe cale profetică și așternut pe hârtie
conform făgăduinței Evangheliei lui Ioan 14,21
prin **Bertha Dudde** între 1937-1965

Bertha Dudde a scris între anii 1937 și 1965 peste 9000 de revelații date de DUMNEZEU prin Cuvântul Iăuntric sfânt direct în inima ei.

Traducere: I. Andronic. Responsbil de ediție: Stefan Leitermann

Aceste scrieri sunt mai presus de orice confesiune!

Aceste revelații nu au intenția de a converti la vreo confesiune sau la o comunitate religioasă, nici de a abate pe cineva de la apartenența sa religioasă. Singura lor menire este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu pe care El ni-l transmite în zilele noastre conform promisiunii sale din Evanghelia lui Ioan 14,21.

Stefan Leitermann: St.-Ludwig-Str. 31 41844 Wegberg-Dalheim / Germania

Copierea și traducerea este permisă numai pe capitole, fără nici o modificare și numai cu indicarea sursei.

Citește-l și dă-l mai departe! Oamenii au nevoie de el!

Până în prezent au apărut în limba română următoarele caiete, conținând selecțiuni tematice din Cuvântul Domnului primit de Bertha Dudde pentru întreaga omenire:

Dumnezeu vorbește și astăzi
Cine este Dumnezeu
Planul de mântuire al lui Dumnezeu

Website în limba germană cu revelațiile date la Bertha Dudde în limbile engleză, germană,spaniolă, sârbă, franceză, rusă si altele :

www.bertha-dudde.info

Revelațiile date lui **Jakob Lorber** în limba româna:

<http://www.j-lorber.com/Romania>

http://home.arcor.de/peace4you/lorber_ro

CUPRINS

BERTHA DUDDE - AUTOBIOGRAFIE	4
CĂUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU.....	6
ÎMPLINIREA FĂGĂDUINȚEI LUI DUMNEZEU - ADEVĂRUL	6
INTRODUCERE ÎN CUNOAȘTEREA SPIRITUALA	7
IMPORTANȚA CUNOAȘTERII	8
DEOSEBIREA DINTRE CUNOȘTIINȚELE ÎNVĂȚATE ȘI CUNOAȘTEREA VIE	9
NOȚIUNEA CORECTĂ DE DUMNEZEU	10
EU SUNT ÎNCEPUTUL TUTUROR LUCRURILOR!	10
DUMNEZEU ESTE DE NEPĂTRUNS	11
DUMNEZEU ESTE O FIINȚĂ.....	12
POATE FI DOVEDITĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU?	13
DUMNEZEU ESTE UN SPIRIT CARE S-A MANIFESTAT ÎN ISUS HRISTOS	14
CREDINȚA ÎN DUMNEZEU PRIN ISUS HRISTOS	15
CELOR CARE NEAGĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU	16
DIVERSE DOVEZI ALE EXISTENȚEI LUI DUMNEZEU	17
EXISTENȚA LUI DUMNEZEU – ÎNȚELEPCIUNEA LUMEASCĂ	17
EXISTENȚA LUI DUMNEZEU NU E VOIE SĂ FIE DOVEDITĂ	18
IMAGINE FALSĂ DESPRE DUMNEZEU ÎNVĂȚĂTURI FALSE.....	19
SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU	20
CREDINȚA OARBĂ E FĂRĂ VALOARE	21
DORINȚA SERIOASĂ DE ADEVĂR CONSTITUIE GARANȚIA ADEVĂRULUI	22
CARE ESTE SCOPUL VIEȚII PĂMÂNTEȘTI?	23
OPERA MÂNTUIRII SĂVÂRȘITĂ DE ISUS HRISTOS.....	24
CERCETAȚI SPIRITELE!.....	25
ÎNȚELEGEREA ACTIVITĂȚII SPIRITULUI	26
TREZIREA LA VIAȚĂ	27
VIAȚA TRAITĂ ÎN ZADAR.....	27
VOINȚA LUI DUMNEZEU	28

Dând curs dorinței mai multor prieteni, Bertha Dudde a scris în 1953 următoarea autobiografie:

Aștern pe hârtie dezvăluirile primite prin "cuvânt lăuntric" începând cu data de 15 iunie 1937. Dând curs unei dorințe des exprimate de prietenii MEI, dau aici o scurtă descriere a recepției spirituale, a drumului vieții mele, precum și a propriilor mele vederi.

M-am născut la 1 aprilie 18 91, la Liegnitz, în Silezia, fiind a doua fiică a unui pictor. Am avut parte de o copilărie armonioasă alături de cei sa-se frați ai mei. Am cunoscut de timpuriu grijile existenței. Din dorința de a-mi ajuta părinții mi-am pus în practică înclinația pentru croitorie, câștigând bani. Necazurile bănești ale părinților s-au menținut și odată cu ele grijile. Astfel m-am făcut utilă familiei până nu de mult.

Părinții au aparținut unor confesiuni diferite. Tatăl meu a fost Protestant, iar mama catolică. Noi, copiii am fost crescuți în credința catolică, însă nu am fost supuși unor presiuni sau la strictețe în ce privește respectarea rânduielilor bisericești, astfel că mai târziu fiecare a putut să hotărască în deplină libertate cărei orientări religioase dorește să-i aparțină. În ce mă privește, am fost credincioasă, însă n-am putut să mă subor-doriez întru totul doctrinelor catolice, cu toate că respectam biserica. Însă mi-a fost imposibil să le urmez de formă, fără convingere lăuntrică. Nu m-am mai dus deci la biserica, și n-am mai ascultat predici. N-am citit nici un fel de scrieri re-ligioase, nici științifice, nu aveam de loc cunostinte biblice și n-am aderat la nici o sectă sau orientare religioasă.

Cine cunoaște religia catolică, știe la ce procese de conștiință ajunge omul care vrea să se desprindă de ea. Nici eu nu am fost scutită de acestea. Rămăsese în mine întrebarea: Care este și unde este adevărul?

Spunând "Tatăl nostru", adesea m-am rugat fierbinte ca Domnul să mă facă să găsesc Împărăția Sa. Și această rugă a găsit ascultare. Aceasta a fost la 15 iunie 1937. M-am rugat și mi-am îndreptat aten-tia spre interior, rămânând într-o stare de liniște deplină. Stăteam adesea în această stare, pentru că în acest fel mă cuprindea o liniște minunată, și gânduri - care îmi veneau nu din cap, ci din regiunea inimii - îmi dădeau mângâiere și putere.

Însă nu știam că aceste gânduri le "primeam". Aceasta până ce un vis deosebit, care mai târziu s-a dovedit a fi un vis prevestitor, m-a determinat să notez aceste gânduri. Astfel am stat și în această zi memorabilă cu auzul îndreptat spre interiorul meu, când am auzit foarte dar și deslușit o înșiruire de cuvinte, pe care le-am notat. Acesta a fost primul capitol care mi s-a dat, care începea cu cuvintele: "La început a fost cuvântul! Un Tedeum creatorului cerului și pământului!"

După aceea au apărut îndoielile: Oare am scris acestea de la mine însămi? Pe scurt - m-am frământat, m-am rugat și am dus multe lupte lăuntrice. Însă cuvintele veneau iar și iar, ca un torent -un preaplin de înțelepciune de care mă cutremuram. Însuși DUMNEZEU mi-a luat îndoielile.

El mi-a răspuns și eu L-am recunoscut în cuvântul LUI ca TATĂL nostru. Credința mi-a crescut, îndoielile s-au împutinat și astfel am notat zilnic ceea ce am primit. Cuprinsul celor așternute pe hârtie îmi depășeau cunoștințele. Îmi parveau neîncetat expresii, denumiri și trimiteri fie științifice, fie în limbi străine pe care înainte nu le-am auzit și nici nu le-am citit vreodată. Cuvintele, nemaiauzite până atunci, care exprimă dragostea TATĂLUI ceresc, constituie un refugiu și sunt un răspuns la toate problemele vieții.

Transmiterea "cuvântului" are loc după cum urmează: După o rugăciune din profundă simțire și o scurtă reculegere îmi îndrept atenția spre interior. Acolo urmează acum cu claritate gândurile. Cuvintele curg unul cate unul, deslușit, câte trei patru la rând - ca la radio, la buletinul meteorologic maritim, dictat pentru a fi notat. Părțile de propoziție urmează unele după altele încet, în așa fel încât să pot scrie pe îndelete. Cuvintele le notez Stenografie, ca după dictare, fără să participe cu gândirea sau în vreun fel constructiv. Nu mă aflu nici într-o așa numită stare de transă, nici nu formulez eu propozițiile, ci cuvintele îmi vin pe rând, fără să înțeleg în timp ce scriu legătura dintre ele.

După câteva zile, uneori de-abia după câteva săptămâni transcriu stenograma pe curat, fără să o citesc înainte. Transcriu cuvânt cu cuvânt, fără să schimb nimic sau să "îmbunătățesc" măcar o silabă. Nici într-un caz nu prelucrez sensul celor spuse și nu le stilizez. Durata unei astfel de dictări este de jumătate de oră. Subliniez în mod deosebit că fenomenul nu suportă nici o stare de constrângere și nu are loc în stare de extaz. Totul se petrece simplu și în stare de luciditate, fără orice fel de inducție sau influență din partea propriei mele voințe. Pot oricând să fac o întrerupere. Pot să continui scrierea dezvăluirilor întrerupte la mijlocul unei propoziții după câteva ore sau zile. Fără să recitesc ceea ce mi-a fost transmis înainte, continuarea îmi este dictată fluent. Voința mea este deci liberă de orice constrângere. Ceea ce vreau, e **să slujesc voinței lui DUMNEZEU**, deci să-mi fie permis să îndeplinesc **voința SA sfântă**.

Pot să spun că am fost inițiată în adevărul divin ca un școlar, primind noțiuni care mi erau și trebuiau să-mi fie în orice privință străine. De-abia după ani am găsit în altă parte confirmarea celor ce mi-au fost transmise: mi-au căzut în mână scrierile misticului Lorber. Nimeni nu poate să înțeleagă cât de fericită am fost la lectura marilor opere ale lui Jakob Lorber, a "Evangheliei lui Ioan" și a "Copilăriei lui Isus". De-abia acum am aflat că și altor oameni le-a fost dat cuvântul DOMNULUI, că DOMNUL DUMNEZEU a vorbit în toate timpurile copiilor săi și va vorbi și de acum înainte, după cum nesfârșita dragoste și îndurare a TATĂLUI nici nu poate face altfel.

Am regăsit la Lorber ceea ce îmi fusese dat și mie înainte. Deseori nu înțelegeam cele spuse, dar TATĂL ceresc îmi dădea explicațiile plin de dragoste. Minunate sunt trăirile și întâmplările prin care am trecut și care nu pot fi amintite fiecare în parte - toate însă arată inimaginabilul fel de a se coborî la noi al TATĂLUI, nespusa LUI blândețe părintească.

Având în vedere lipsa culturii generale, mereu aveam impresia că sunt o pagină nescrisă. Lipsa de bani și de timp nu mi-a permis să citesc cărți bune și să merg la prelegeri. N-am cunoscut decât munca încordată de dimineață până seara. Și cu toate acestea primeam zilnic prețioasele daruri spirituale, fără a ști însă, cui îi mai sunt destinate.

Că am primit darurile spirituale fără nici o obiecție, se datorește faptului că n-am cunoscut deloc biblia, nici scrierile și învățăturile catolice. După experiența mea de acum, un catolic sau un protestant convins, ale carui cunoștințe sunt înrădăcinate în cunoștințe dogmatice, e mult prea orientat spre acestea, pentru a se putea apropia fără obiecții și rețineri de aceste noi revelații divine, lăsându-le să rodească înlăuntrul lor.

Totuși oamenii de știință de la mai multe facultăți urmăresc cu interes crescând aceste învățături divine și discută cu seriozitate asupra lor. Interesul lor se îndreaptă nu numai către incontestabilele explicații referitoare la nașterea materiei și posibila ei soluție ci și către explicarea erorilor din învățăturile diferitelor sisteme religioase și a diferitelor confesiuni. În revelațiile pe care le-am primit este arătat în ce constă eroarea, alături de chemarea - adresată tuturor - de a atrage atenția cu fiecare ocazie, asupra greșelilor fiecărei învățături. Însă fiecare om are libertatea de a pune sau nu la inimă cuvintele DOMNULUI. Cine a înțeles spiritul Cuvintelor părintești și totuși nu trăiește după ele, mărește distanța dintre el și TATĂL nostru din ceruri. Atunci el nu urmează sfatul primit prin cuvintele dragostei, supunându-se astfel cu necesitate judecății și va pierde Îndurarea în aceeași măsură în care disprețuiește porunca dumnezeiască a dragostei.

[Jakob Lorber, mistic austriac, 1800-1864, care a scris tot prin cuvântul dictat în inimă de către Dumnezeu mai multe capodopere, în total de peste 10.000 de pagini și în timpul a 25 de ani. Alți mistici care a primit cuvântul au fost Gottfried Mayerhofer, Leopold Engel, Emanuel Schwedenborg. Chiar și acum sint cunoscute în Germania 5 persoane care primesc cuvântul de la Dumnezeu, vezi Link in limba germana : <http://jesusoffenbarungen.ch> n.r)]

Din mila lui DUMNEZEU, evanghelia este din nou transmisă oamenilor, atrăgându-li-se atenția în modul cel mai serios asupra scopului existenței omenești. Astfel încearcă dragostea milostivă a lui DUMNEZEU să salveze ceea ce se mai lasă salvat înainte de sfârșit - căci acesta vine! Timpurile despre care vorbeau clarvăzătorii și profeții tuturor timpurilor - vremurile din urmă - au început!

După însemnările mele, DOMNUL nu face deosebire între copiii săi. "Veniți cu toții la MINE!" -iată cum sună chemarea LUI. Ferice de cel care îi ascultă cuvintele și îl urmează. DUMNEZEU își iubește copiii și vrea să-i facă pe toți fericiți - chiar dacă ei nu vor să știe de EL.

Bertha Dudde, 22 noiembrie 1953

La 18.9.1965 Berthei Dudde i s-a permis să-și părăsească învelișul pământesc și să se reîntoarcă la casa părintească din ceruri, lăsându-ne moștenire peste 9000 de dezvoltări.

CĂUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU

Vouă tuturor, care MĂ ascultați, vreau să MĂ dezvălui ca DUMNEZEU al dragostei, înțelepciunii și atotputerniciei. Dezvăluirile MELE nu cer decât o inimă deschisă, o ureche binevoitoare care MĂ ascultă când îmi răsună glasul. Dezvăluirile sunt mereu dovezi ale dragostei MELE, căci vă vorbesc ca un tată copiilor săi: sfătuindu-vă, învățându-vă, consolându-vă, promițându-vă dragoste.

Vreau să vă ating tuturor inima, vouă, celor care MĂ ascultați. Vorbindu-vă, vreau să vă fac fericiți, vreau să vă dăruiesc ceva ce vă ajută să vă ridicați: lumină și putere, de care are nevoie fiecare ființă pentru a se apropia de MINE. Iată de ce vă vorbesc iar și iar.

Dar vreau să-MI dezvălui și Ființa, vreau să MĂ cunoașteți ca DUMNEZEU al dragostei, al înțelepciunii și atotputerniciei - și, când M-ați cunoscut, să vedeți în MINE pe TATĂL vostru, pornind către MINE ca copii ai MEI. Dacă aveți credință în dragostea, înțelepciunea și atotputernicia MEA, atunci vă veți dăruii MIE cu dragoste și smerenie și veți renunța la orice împotrivire care vă mai desparte de MINE.

De aceea MĂ dezvălui vouă. - Căci trebuie să știți cu toții că DUMNEZEUL și CREATORUL vostru dorește să vă îmbrățișeze cu o dragoste nemărginită, dar că dragostea nu suportă împotrivire. Vă vorbesc pentru a vă înfrânge împotrivirea - dar nu vă constrâng să MĂ ascultați. Veți simți dragostea MEA îndată ce auziți în voi glasul MEU. Veți fi atinși de un curent de putere care vă dovedește EU sunt cel care vă vorbește. Dar dacă continuați să vă opuneți, efectul curentului de putere se diminuează - însă ia amploare dacă sunteți gata să-MI primiți cuvintele.

Vreau să vă aduc lumină, vouă, celor încă întunecați în spirit. Vreau să vă pregătesc în așa fel, ca sferile luminii să vă poată prîsni. Dar aceasta este posibil numai dacă, crezând în MINE, vă hotărâți la fapte izvorâte din dragoste. Dacă Mă iubiți pe MINE, simțiți nevoia lăuntrică să fiți activi în dragoste, și, ca să învățați să Mă iubiți, vă dezvălui Ființa MEA. Pe pământ voi vorbiți de un "DUMNEZEU" de care vă temeți ca de o putere căreia îi sunteți deserviți, care vă poate nimici sau judeca - dacă mai credeți cât de cât în El. Deci nu-i dăruii "DUMNEZEULUI" vostru dragostea pe care "EL" și-o dorește de la voi. EU însă vreau să fiu numai iubit, pentru că astfel suntem în relații mult mai bune, decât dacă vă e frică de MINE.

Vreau să primesc de la voi dragoste și Mă ostenesc neîncetat pentru aceasta. Însă voi veți iubi doar o ființă pe care o recunoașteți în perfecțiunea ei și sunteți convinși de dragostea, înțelepciunea și puterea ei. Și dacă pot să vă vorbesc EU însumi, vă convingeți curând de nesfârșita MEA dragoste, de neîntrecuta MEA înțelepciune și de puterea MEA nemărginită. Și atunci vă dăruii MIE din dorința de a vă uni cu MINE pentru totdeauna. Și astfel mereu vor răsună cuvintele dragostei MELE față de voi și vor căuta intrare în inima voastră. Vreau să-i fac fericiți pe cei care MI se dăruiesc de bunăvoie și să le deschid poarta mântuirii. Amin

ÎMPLINIREA FĂGĂDUINȚEI LUI DUMNEZEU - ADEVĂRUL

Veți fi inițiați în adevăr de Spiritul MEU. Dacă EU însumi am rostit aceste cuvinte când am trăit pe pământ, înseamnă că există posibilitatea să vă aflați și voi în adevăr, deci nu puteți spune: nimeni nu știe care este și unde este adevărul. Însă trebuie să vă ocupați serios cu problema felului în care ajungeți să cunoașteți adevărul.

Există un adevăr care este incontestabil, care își are izvorul în MINE, "**veșnicul adevăr**" și care nu se schimbă niciodată. Trebuie să vă apropiați voi înșivă de acest izvor original al adevărului și să vreți să obțineți adevărul de acolo de unde își are obârșia: și anume de la MINE însumi. EU știu totul, cunosc toate corelațiile, nimic nu îmi este ascuns și vreau ca și voi să vă aflați în aceeași lumină ca MINE, ca să știți de unde ați pornit și ce țel aveți.

Semenii vostri însă nu pot să vă spună aceste lucruri, afară dacă au primit cunoașterea de la MINE. Mulți se cred cunoscători și vor să-și convingă semenii de ceea ce au obținut prin cercetarea minții. Însă rezultatul gândirii lor nu corespunde adevărului câtă vreme ei nu MI se adresează MIE însumi pentru iluminarea gândirii lor - câtă vreme se folosesc numai de rațiunea lor. Și atunci pe bună dreptate se poate obiecta că nimeni nu știe care este și unde este adevărul.

EU însă, DUMNEZEUL vostru îl știu, și îl știe și **acela** căruia EU i-l dezvălui. V-am spus că Spiritul MEU vă va introduce în cunoașterea adevărului. Iar cuvintele MELE sunt și vor rămâne adevărul. Însă aceste cuvinte ale

MELE sunt prea puțin luate în seamă. - Oamenii nu își dau seama ce făgăduințe mari le-am făcut prin ele. Nu doresc de loc să fie inițiați în adevăr ci acceptă ca adevăr tot ceea ce le este oferit de semenii sau refuză din principiu totul ca fiind neadevărat.

În ambele cazuri este vorba de regres spiritual, căci fiecare om trebuie să aibă cunoștințe spirituale și de aceea fiecare om trebuie să dorească să primească cunoștințe spirituale adevărate. Deja această dorință înseamnă o apropiere de adevăr, căci nu îl las în întuneric pe omul dornic de lumină. EU însumi intervin și îi conduc gândurile astfel ca el să înceapă căutarea și să pornească pe drumul care duce la adevăratul izvor.

EU însumi îi ofer atunci adevărul, dacă nu direct, atunci prin solii MEI, pe care el va fi deja în măsură să-i recunoască drept soli ai MEI, căci EU nu aștept decât ca adevărul să fie dorit, pentru a-l putea da. Vreau ca oamenii să trăiască în adevăr și ca Spiritul MEU să-i învețe îndată ce au bunăvoință. Atunci omul nu se mai îndoiește de adevărul a ceea ce primește de la Spiritul MEU și își va aduce aminte și de cuvintele MELE: "Va trimite Mângâietorul, Spiritul adevărului, care vă va învăța adevărul și vă va aminti de tot ceea ce v-am spus."

Aveți deci o piatră de încercare prin faptul că prin Spirit veți auzi aceleași cuvinte ca cele pe care le-am rostit când am trăit pe pământ. După aceasta vă puteți da seama cine este cel care vă vorbește și puteți crede cu toată convingerea că EU sunt ACELA care își îndeplinește făgăduința și vă învață prin Spiritul SĂU. Și veți recunoaște astfel deseori asemănarea cu cuvintele adresate de MINE însumi oamenilor.

Atunci trebuie să reflectați serios la fiecare cuvânt al MEU, pentru că acestea sunt **cuvinte de la DUMNEZEU**, care nu vor trece niciodată, chiar dacă trece cerul și pământul. Și crezând acum convins în aceste cuvinte ale MELE, pătrundeți din ce în ce mai mult în adevăr, pentru că trăiți după ele și simțiți efectul lor. Sunteți acum nu numai ascultătorii cuvintelor MELE ci le și înfăptuiți. Simțiți efectul dragostei care vă este mereu predicată prin cuvintele MELE și care acum vă dăruiește o lumină adevărată, astfel că creșteți continuu în cunoaștere pentru a dobândi din nou cunoașterea pe care ați pierdut-o. Vă aflați din nou pe deplin în adevăr, căci EU însumi vă învăț, așa cum v-am făgăduit. Amin

B.D. Nr. 8341

1.1962

INTRODUCERE ÎN CUNOAȘTEREA SPIRITUALĂ

Vreau să le dau oamenilor o învățătură ușor de înțeles. Dacă sunt încă cu totul lipsiți de cunoaștere și vor să primească o explicație adevărată, îi lămuresc la modul cel mai simplu. - Vă puteți da seama că EU **nu am creat oamenii așa cum sunt**, căci oamenii au multe lipsuri. Dacă vă gândiți la aceasta, vi se va părea îndoielnic ca o ființă cu desăvârșire perfectă, pe care o numiți DUMNEZEU, să fi creat o omenire atât de imperfectă. - Însă fiindcă voi nu v-ați putut crea pe voi înșivă, nici toată creația ce se vede, toate acestea trebuie să fie opera unei "puteri" - iar vouă vi se cere credința în ea.

Trebuie să existe un DUMNEZEU, un creator a tot ceea ce vedeți, care v-a creat și pe voi. Acest creator este perfect. Puteți găsi multe dovezi în viața pământească pentru aceasta. El v-a creat deci pe voi, oamenii. Însă nu în starea în care vă aflați acum. El v-a dat ființă într-o stare de deplină perfecțiune. Sunteți produsul unei puteri creatoare de cel mai înalt grad de perfecțiune, care, ca și voi, e o ființă capabilă de gândire, însă e cu desăvârșire perfectă. Ați fost deci creați perfecți. Dar nu ați rămas în stare de perfecțiune pentru că aveți voința liberă, care putea să evolueze în orice direcție și putea deci să-și și lepede perfecțiunea și să se transforme în opusul ei.

Și asta ați făcut! - Ați părăsit CASA TATĂLUI vostru, v-ați îndepărtat de MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru.

Ați refuzat dragostea MEA părintească și prin acesata a-ți devenit fapte nefericite, **căci fericirea ține de dragostea MEA nemărginită.**

Însă dragostea MEA nesfârșită vă urmează și în adâncimile spre care v-ați îndreptat **din liberă voință**. - Dragostea MEA dorește să obțină întoarcerea voastră la MINE și de aceea nu vă lasă în starea nefericită în care vă aflați ci vă ajută să vă ridicați din nou din adâncimi, vă ajută să vă întoarceți din împărăția întunericului în împărăția luminii și să vă recâștigați fericirea de odinioară. Căci dragostea MEA vrea mereu să dăruiască fericire și de aceea nu se lasă până nu parcurgeți în întregime drumul reîntoarcerii la MINE.

Iar existența voastră ca oameni pe pământ e o foarte scurtă stație a acestui drum de reîntoarcere. Sunteți dotați cu rațiune, dispuneți de o voință liberă și judecată, puteți gândi, simți, voi și acționa ca atare. Dacă gândirea și voința vă sunt corecte, atunci ele sunt mereu pătrunse de dragoste. Atunci dragostea e cea care vă determină gândirea și voința, căci voința orientată corect îmi permite să o îndemn la activitate pornită din dragoste. Activitatea izvorâtă din dragoste înseamnă apropierea de MINE, care sunt "veșnica dragoste", înseamnă

retransformarea ființei voastre întoarse pe dos în ființă originară, care a luat cândva naștere din MINE în stare de deplină perfecțiune.

Deci voi oamenii aveți pe pământ o singură datorie și anume să trăiți în dragoste. Cu aceasta vă îndepliniți scopul vieții pământești, de a vă reuni cu "veșnica dragoste", astfel ca ea să vă poată dăruia din nou nespuns de multă fericire, pentru a fi fericiți ca la început. În scopul acesta veți fi învățați de MINE însumi prin glasul conștiinței, prin glasul Spiritului, care mocnește ca scânteie în inima fiecărui om și care trebuie doar aprinsă prin fapte izvorâte din dragoste. Odată aprinsă, aceasta vă spune tot ce trebuie și nu trebuie să faceți și vă îndeamnă mereu la noi fapte ale dragostei.

Dragostea este substanța originară a ființei voastre. Dacă vreți să deveniți perfecți și să rămâneți în aceasta stare, dragostea trebuie să vă umple în întregime. Neglijând dragostea rămâneți imperfecti, fiind o generație așa cum o puteți vedea acum în lume: oameni fără dragoste, înfumurați, egoiști, care se gândesc numai la ei înșiși și niciodată nu se îngrijesc de semenii lor care trăiesc în mizerie.

Lipsa dragostei înseamnă și lipsa fericirii. Înseamnă întunericul spiritului, lipsa cunoașterii, slăbiciune și lipsă de libertate. Căci omul nu MĂ recunoaște nici pe MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL său și atunci nici nu pornește pe drumul care duce la MINE. Deși numai restabilirea unității cu MINE poate să-l facă din nou fericit.

Vă aflați pe pământ cu scopul acestei contopiri cu MINE. Trebuie să atingeți din nou perfecțiunea la care ați renunțat cândva de bunăvoie. Trebuie să vă retransformați ființa în dragoste - substanța voastră originară - și prin această transformare să vă uniți din nou cu MINE. Atunci voi înșivă puteți dăruia și primi fără îngrădire dragoste, intrați în viața adevărată, veșnică. Ați devenit perfecți și sunteți prin urmare nespuns de fericiți.

Amin

B.D. Nr. 8034

.11.1961

IMPORTANȚA CUNOAȘTERII

Mereu vă voi vorbi vouă, copiilor MEI, pentru că știu că aveți nevoie de cuvintele MELE, ca să vă dea puteri pentru drumul vieții. Să știți mereu că EU sunt prezent îndată ce un gând al vostru se îndreaptă către MINE, îndată ce doriți să fiți în legătură cu MINE. Iar dacă EU sunt prezent, și puterea MEA vă pătrunde.

Sufletul vostru are nevoie de această putere pentru a se maturiza și de aceea progresați mereu când MĂ lăsați să vă vorbesc. Atunci lumina care vă pătrunde e tot mai strălucitoare - ceea ce înseamnă o cunoaștere crescândă, din ce în ce mai profundă, înseamnă claritate în gândire și o voință bine orientată. Cuvintele MELE garantează acestea, căci lucrează în voi puterea care vine de la MINE și se manifestă prin **înțelepciune crescândă**.

Voi oamenii, trebuie **să doriți** cu toții **lumina**, trebuie să căutați să fugiți de întunericul spiritului și să cereți **cunoaștere spirituală**. Cât de neștiutori vă începeți viața pe pământ! Și chiar dacă mintea își începe activitatea - puteți pătrunde oare cu ea în domeniul spiritual? Rămâne beznă deasă în voi și toate noțiunile spirituale vă sunt nedezlegate și neclare, atât timp cât nu simțiți nevoia să primiți lămuriri asupra lor. Și în răstimpul acesta nu cunoașteți care este scopul vieții pământești, sunteți morți din punct de vedere spiritual, cu toate că - pământește - trăiți.

Cum vă puteți mulțumi cu lipsa oricăror cunoștințe despre cauza și scopul vieții voastre pământești? Vă mulțumiți numai cu viața fără lumina și cu țelurile pământești? Fără lumina nu sunteți fericiți. Voi înșivă trebuie să vă dați seama de insuficiența acestei stări, și să vă străduiți apoi spre lumina. De-abia după aceea vi se schimbă starea interioară și vă simțiți fericiți când vă sunt dezvăluite cunoștințe care vă lămuresc asupra scopului vieții pământești.

Trebuie să doriți o astfel de lumina și de aceea fiți atenți la cuvintele MELE. Dacă nu puteți încă să MĂ auziți direct, vă vorbesc prin solii MEI. Căutați să vă îmbogățiți cunoștințele spirituale. Aceste cunoștințe sunt lumina care vă lipsește când vă începeți viața ca oameni.

Ea însă poate fi aprinsă și atunci luminează clar în inimile voastre.

Căci Spiritul MEU transmite lumina micii scânteii de dragoste care se află în voi ca parte din MINE și pe care voi trebuie s-o aprindeți trăind în **dragoste**. Deci, indiscutabil, dragostea vă da înțelepciune și viața trăită în dragoste are ca efect obținerea cunoașterii profunde, **căci lumina înțelepciunii izvorăște din focul dragostei**.

Starea spirituală trebuie să vi se lumineze. Întunericul spiritual trebuie să dispară și trebuie să fiți capabili de înțelegerea legăturilor dintre lucruri. Trebuie să MĂ înțelegeți pe MINE, cât și guvernarea și activitatea MEA.

Atunci veți putea da voi înșivă lămuriri, pentru că lucrez deja EU însumi în voi, deci gândiți, acționați și vorbiți după voința MEA.

Măsura cunoașterii determină gradul de maturitate al sufletului. Căci EU nu vă dau cunoștințe moarte, care vă sunt predate școlarește, ci vă dau cunoașterea vie, și numai aceasta din urmă trebuie să înțelegeți prin cunoaștere. Vă dau **înțelepciunea care izvorăște din MINE, DUMNEZEUL vostru** și care nu poate fi dobândită altfel decât prin **dragoste**. Căci ea nu poate ajunge pe pământ altfel decât prin **activitatea Spiritului** - și nu poate fi percepută decât de o inimă care, fiindcă e plină de dragoste, permite s-o pătrundă strălucirea luminii.

Cunoașterea o dă numai dragostea și numai dragostea o înțelege în timp ce aceleași cunoștințe rămân moarte pentru cel care **nu are dragoste**.

Străduiți-vă cu toții ca și în voi să se aprindă lumina cunoașterii căci de-abia atunci vă apropiați din nou de starea luminii pure care v-a făcut fericiți la începuturi, și pe care trebuie s-o redobândiți pentru a fi din nou fericiți. Amin

B.D 8205

4.10.1961

DEOSEBIREA DINTRE CUNOȘTINȚELE ÎNVĂȚATE ȘI CUNOĂȘTEREA VIE

Gradul cunoașterii corespunde gradului de maturitate al sufletului vostru. Nu trebuie să confundați faptul de a ști cu faptul de a cunoaște. Pentru a ști ceva, vă folosiți de intelectul vostru. Puteți ajunge și pe aceasta cale la adevăr, dacă preluați cunoștințele de la cei care au ajuns deja la cunoașterea vie - la voi însă acestea încă nu sunt cunoaștere vie. De-abia când v-ați sporit dragostea până la un anumit nivel, puteți pătrunde în adevărata "cunoaștere". Atunci ea prinde viață, vă mijlocește lumină lăuntrică și prin aceasta vă redobândiți starea la care ați renunțat de bunăvoie schimbând lumina pe întuneric - pierzând prin aceasta orice lumina și cunoaștere. Deci nu e de ajuns să aveți **cunoștințe dobândite școlarește** despre MINE și Ființa MEA, despre menirea vieții omenești și despre planul MEU de mântuire pentru readucerea Ființelor spirituale căzute.

Căci toate acestea nu le puteți înțelege până nu dați dovadă de acea **măsură a dragostei care vă garantează lumina lăuntrică, activitatea Spiritul MEU** în voi. Cunoașterea vie este un semn că însușirile divine, care zăceau îngropate în voi cat timp erați **lipsiți de dragoste**, ies din nou la iveală. **Cunoașterea este lumina** și trebuie s-o redobândiți ca să fiți din nou fericiți.

Aceasta presupune ca voi înșivă să doriți lumina în timpul vieții voastre pământești. Căci e posibil să duceți o viață în dragoste fără a simți nevoia cunoașterii. Atunci însă lumina cunoașterii vă inundă dintr-o dată, când, dezbrăcându-vă de trupul pământesc, intrați în **tărâmul de dincolo**.

Un om treaz în spirit știe să deosebească știința de cunoaștere. Cunoașterea rațională nu o consideră egală cu cunoașterea vie și știe de asemenea că adevărata cunoaștere negreșită și un înalt nivel de dragoste. Toate acestea arată că voi oamenii trebuie să vă socotiți fericiți când prin dragoste sunteți introduși în cunoașterea profundă, ajungând prin aceasta la înțelegere. Căci aceasta înseamnă de la regăsirea **stării în care va aflați la începuturi**, când erați pătrunși de lumină și dragoste, când încă nu căzuserați pradă întunericului, întuneric în care vă aflați ca oameni câtă vreme nu sunteți încă maturi, adică nu v-ați trezit încă din punct de vedere spiritual.

Nicodată nu-i pot face fericiți pe oameni prin lumina cunoașterii dacă ei nu îndeplinesc condiția care permite Spiritul MEU să lucreze în ei. Căci Spiritul MEU, fiind parte din MINE însumi, este cel care vă mijlocește aceasta cunoaștere, care vă dezvăluie cunoștințe pe înțelesul vostru. Aceste cunoștințe vă fac fericiți, fac să vi se lumineze starea spirituală, vă fac să înțelegeți cu claritate toate corelațiile, putând fi considerate pe bună - dreptate dovada unei maturități sufletești avansate.

Adevărata cunoaștere aduce mereu fericirea. Ea nu trebuie confundată cu grămada cunoștințelor acumulate de oameni fără a le fi înțeles, dat fiindcă Spiritul MEU încă nu a putut lucra în ei - deși din punct de vedere intelectual ei și-au însușit aceste cunoștințe. Acestea rămân cunoștințe moarte, lipsite de valoare, în ce privește maturizarea sufletului. Feriți-vă, să vă însușiți cunoștințe în acest fel, căci trebuie **să duceți mai întâi o viață în dragoste**, pentru ca aceste cunoștințe să devină vii.

Dragostea e necesară pentru că ea trezește spiritul la viață, iar acesta aprinde apoi în om adevărata lumină. De-abia acum cunoașterea devine înțelegere, de-abia acum atinge sufletul acel grad de maturitate care face să dispară întunericul spiritual. De-abia acum poate fi vorba de o lumină care iluminează omul pe dinăuntru și îi dă cunoștințe clare despre toate procesele spirituale, despre începutul și scopul final a tot ceea ce este, și despre sensul și scopul vieții omenești pe pământ.

Îndată ce omul a dobândit aceasta cunoaștere, îndată ce e în stare să înțeleagă el însuși totul, îmi înțelege și **Ființa** și are deplină înțelegere pentru **veșnicul MEU plan de mântuire**. Căci acum își da deja seama de corelații, totul îi apare clar și limpede. Nu mai are alt scop decât acela de a-și redobândi starea de la început, când a fost fericit. Acum se străduiește cu întregul său cuget să se unească din nou cu MINE, tinde într-acolo de unde a pornit. Amin

B.D. Nr. 7816

4.2.1961

NOȚIUNEA CORECTĂ DE DUMNEZEU

Prin Spiritul MEU vi se dezvăluie că nu există decât un singur DUMNEZEU - și că EU, DUMNEZEUL vostru M-am manifestat în **Isus Hristos**, fiindcă EU sunt Spirit. Ființele create de MINE nu mă puteau vedea ca ființa delimitată. Însă în **Isus Hristos** am **devenit un DUMNEZEU vizibil** pentru toate făpturile MELE. Astfel nu puteți vorbi pe de o parte de Isus Hristos și de TATĂL pe de altă parte, căci **Eu sunt unul cu EL**. Când vorbiți deci de Isus Hristos vorbiți de MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, TATĂL vostru din veșnicie.

Spiritul MEU era deja în micuțul Isus și imediat după nașterea LUI am făptuit lucruri deosebite, pentru a da de veste oamenilor din jurul Lui că în acest copil se află Spiritul MEU. Omul Isus și-a dat viața pe cruce - însă trupul său, fiind spiritualizat, a înviat din morți - căci toate substanțele lui se uniseră cu MINE, Spiritul MEU pătrunsese trupul și sufletul, nu mai era, deci, nimic omenesc în el.

Cel care a înviat din morți a treia zi am fost **EU însumi** - Spiritul TATĂ dintotdeauna - DUMNEZEUL pe care ființele au dorit să-L vadă și care s-a manifestat acum sub forma lui Isus Hristos. Acum Isus Hristos este DUMNEZEUL vostru, căci EU sunt spirit, am devenit numai vizibil sub forma lui Isus Hristos tuturor ființelor MELE. NU vă puteți face **altă** imagine despre MINE decât cea a **Mântuitorului divin Isus Hristos**.

Și dacă vreți să MĂ chemați, dacă vreți să luați legătura cu MINE, atunci trebuie să vă adresați lui Isus Hristos. Cu EL trebuie să purtați dialog, pe EL trebuie să-L recunoașteți ca TATĂL vostru de la începuturi. Atunci aveți o concepție corectă despre DUMNEZEU.

N-aveți însă o concepție corectă dacă vă rugați la MINE separat ca "Dumnezeu" și separat la Isus Hristos ca "Fiul lui DUMNEZEU".

În omul Isus a sălășluit un suflet care a fost "fiul" MEU - o ființă creată de MINE, într-un total perfectă, care, **atunci când a avut loc marea cădere a spiritelor, a rămas cu MINE**.

Acest "fiu al lui DUMNEZEU" MI-a făcut posibil să MĂ întrupez în învelis omenesc, astfel că a putut avea loc unificarea totală a Spiritului TATĂ existând din veșnicie cu Isus Hristos. **După aceea n-au mai existat separat două ființe, ci doar un singur DUMNEZEU**. Căci spiritul dumnezeiesc, Ființa MEA originară a pătruns întregul înveliș omenesc, spiritualizându-l totodată.

Prin urmare era în întregime Spirit dumnezeiesc, era acel Spirit care iluminează întregul infinit, care s-a manifestat doar într-o formă vizibilă pentru oameni, pentru ca aceștia să-și poată face o imagine despre ființa LUI, pentru a se putea uni cu EA. Căci ceea ce a dus la căderea spiritelor a fost despărțirea lor de bunăvoie de MINE din cauză că nu au putut să MĂ vadă.

În acest fel le-am creat din nou posibilitatea de a se uni cu MINE, făcându-MĂ vizibil pentru ele prin Isus Hristos. Niciodată, deci, să nu MĂ despărțiți pe "MINE" de "Isus Hristos" - **căci EL și cu MINE suntem unul și cine îl cheamă pe EL, Mă cheamă pe MINE însumi**, care sunt și am fost dintotdeauna și voi fi în vecii vecilor. Amin

B.D. Nr. 750

1.1.1939

EU SUNT ÎNCEPUTUL TUTUROR LUCRURILOR!

Eu sunt începutul tuturor lucrurilor. - Tineți seama de aceasta când vă apare o cât de mică îndoială în ce privește crearea a tot ceea ce vedeți în jur și deasupra. Dacă am suficientă putere pentru a da viață din MINE la orice ființă, ce putere ar putea opune voinței MELE creatoare o voință distructivă la fel de mare? Ar trebui să existe un al doilea dumnezeu, care să-și manifeste puterea împotriva lucrării MELE.

Cel care și-L imaginează pe DUMNEZEU ca pe o ființă imperfectă, poate într-adevăr să-i mai alăture câțiva dumnezei, dar atunci încă n-are o concepție corectă despre adevăratul DUMNEZEU, care a creat și guvernează

totul. **Cine vrea să MĂ cunoască, trebuie să creadă, și, ca făptură creată, să MI se supună MIE, CREATORULUI** și atunci i se va da lumină și în această lumină MĂ va vedea pe MINE ca stăpân al universului. Atunci va înțelege că nici o forță potrivnică nu poate să MI se opună, distrugând acolo unde EU creez.

Liberei voințe a omului îi este dată doar transformarea materială a suprafeței pământului, pentru a-și manifesta nevoia de a crea, pe care de asemenea i-am sădit-o în inimă. El poate să acționeze după cum crede de cuviință, este însă mereu nevoit să-și recunoască neajunsurile, fiind , mereu dependent de atotputernicia CREATORULUI și de forțele naturii, cărora nu li se poate opune din proprie voință.

Nimic nu este mai de înțeles decât dorința de a cunoaște în profunzime CREATORUL atotputernic, însă nimic nu este mai imposibil. Rațiunea omenească nici pe departe nu e suficientă pentru a MĂ cuprinde în toată Ființa MEA originară. Cu atât mai puțin i-ar reuși să MĂ specializeze - adică să introducă Existența și Ființa MEA în vreo formă care să i se pară acceptabilă gândirii omenești.

Aceasta este o încercare fără speranță care niciodată nu poate da un rezultat mulțumitor - afară de cea prin Isus Hristos. Căci EU am fost - sunt - și voi fi mereu un Spirit de nepătruns, care adăpostește în SINE tot ceea ce este în întregul univers, căruia i se supune toată creația, pentru că a luat naștere din EL, care este începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor - SPIRITUL DRAGOSTEI din veșnicie în veșnicie. Amin

B.D. Nr. 8275

7.9.1962

DUMNEZEU ESTE DE NEPĂTRUNS

Niciodată nu vă va fi posibil vouă, făpturilor MELE, să MĂ cercetați: nici chiar când, ajunși la cea mai deplină perfecțiune, puteți să creați și să lucrați alături de MINE, ca copii ai MEI. Căci voi sunteți produsul veșnicei MELE puteri creatoare - pe când EU sunt însuși IZVORUL PUTERII, inepuizabil, nelimitat, revărsându-MĂ continuu în infinit. Dar sunt și o ființă, adică un Spirit care gândește cu cea mai deplină înțelepciune și lucrează după voința SA cu dragoste nețărmată, făcând nespuse de fericite tot ceea ce crează. Sunt o ființă gânditoare, care face să apară noi creații. Puterea care izvorăște din MINE nu poate să rămână inactivă pentru că ea este Viață și da naștere la Viață.

Atunci când voi, făpturile MELE, atingeți din liberă voință cel mai înalt grad de perfecțiune, devenind copii ai MEI, astfel că puteți să creați și să lucrați alături de MINE, pătrundeți și în cea mai profundă înțelepciune. Atunci dispuneți voi înșivă de lumină și putere. Acestea vă fac nespuse de fericite și le puteți folosi nelimitat în mod creator spre fericirea voastră. Puterea se revărsa continuu către voi din **veșnicul izvor originar**, el însă este și în veci va rămâne de nepătruns pentru voi. Dar cea mai mare fericire e să vă știți mereu alimentați de el. De aceea MĂ veți iubi, iar dragostea voastră față de MINE va crește mereu. Mereu vă va fi dor de MINE și mereu MĂ veți simți în apropierea voastră. Și MĂ veți vedea prin **Isus Hristos**.

Și totuși voi rămâne pentru voi o taină: căci ființei create în veci îi va fi imposibil să cerceteze Ființa care există dintotdeauna și va exista în vecii vecilor, căci ea este o scânteie numai din marea de foc a Dragostei MELE. Dar faptul că ea, ființa creată, știe că va fi întotdeauna hrănită de puterea dragostei MELE, că se află în legătură cu MINE și poate să se poarte cu MINE ca un copil cu tatăl său, că poate să-MI vorbească și să lucreze împreună cu MINE - îi sporește mereu fericirea, și face ca dragostea ei față de MINE să devină tot mai profundă.

Dragostea e fericire. Dragostea e lumină. Dragostea e putere. Dragostea este dumnezeiescul care face ca fiecare ființa să devină ea însăși un dumnezeu, pentru că dragostea dă o perfecțiune tot mai deplină. Și că toate acestea nu au limită e o nebănuită fericire pe care o dăruiesc mereu făpturilor MELE. Acest lucru poate fi înțeles numai în stare de perfecțiune, când ființa creată de MINE s-a Îndumnezeit și a devenit copilul MEU. Atunci ea știe că EU în veci rămân de nepătruns. Totuși se va strădui mereu să se apropie de MINE, căci simte că faptul acesta o face fericită. Își află fericirea în dragostea MEA împărtășită. Fapt pe care voi oamenii nu-l înțelegeți încă, pentru că încă nu sunteți perfecți. Totuși trebuie să vă faceți o noțiune despre veșnicie, pe care cândva s-o înțelegeți. Aflați deci, că într-o bună zi această Ființa de o supremă perfecțiune își va atinge scopul și va putea dăruii întregii creații o fericire nețărmată. Aceasta să vă fie un stimulent pentru a vă strădui fără oprire să deveniți desăvârșiți, căci astfel veți fi peste măsură de fericite.

Cu toate acestea este și va rămâne pentru voi de neînțeles, că EU MĂ aplec atât de mult la voi, făpturile create de MINE, vorbindu-vă. Că veșnic voi rămâne de neatins pentru voi și totuși îmbrățișez cu cea mai mare dragoste fiecare făptură și o ridic spre MINE. Că MĂ străduiesc să vă fac **să MĂ înțelegeți, să-MI înțelegeți Ființa, pentru a vă câștiga dragostea.**

Căci EU pot să MĂ unesc numai cu dragostea. Deci această legătură a dragostei e necesară pentru că odată să vă pot face fericite.

Cea mai desăvârșită Ființa - cel mai mare Spirit al infinitului - însuși veșnicul izvor al puterii și luminii caută legătură cu voi, faptele create de EA și pentru aceasta vă adresează cuvântul. Se apleacă la cel mai mic, pentru a-l ajuta să se ridice. Iar acest Spirit nu-i nimeni altul decât EU, TATĂL vostru ceresc.

Puteți acum înțelege dragostea MEA? Niciodată această dragoste a MEA nu se va micșora, căci dragostea e nelimitată și caută să dăruiască fericire tuturor fapturilor care au luat cândva ființa din MINE. Amin

B.D. Nr. 8622

21.9.1963

DUMNEZEU ESTE O FIINȚĂ

Credeți-MĂ, că niciodată nu veți putea înțelege până la capăt Ființa MEA. Ce sunt EU la origine, nu vi se poate explica pentru că gândirea voastră are **limite** și nu poate cuprinde ceea ce este **nelimitat** - iar Spiritul pentru care ați alcătuit noțiunea de DUMNEZEU este nelimitat. Ce anume este acest Spirit, iarăși nu puteți înțelege, pentru că EL nu există în vreo formă, iar voi vă reprezentați tot ce există sub diverse forme, cu atât mai mult când e vorba de o ființă cu voință gânditoare.

Eu, ca **Spirit originar**, exist, însă nu pot fi imaginat **sub nici o formă**. Sunt o putere nelimitată, cu acțiune nelimitată. Această putere pătrunde tot universul, cuprinde fiecare creație materială și spirituală și acționează întotdeauna printr-o ordine a legilor. Căci o voință care gândește, cârmuiește această putere cu dragoste și înțelepciune conform unui plan.

Această "voință gânditoare" vă îndreptățește să MĂ imaginați că fiind o Ființă, dar să nu-MI dați nici o formă, ci gândiți toată creația vizibilă și cea spirituală ca fiind pătrunsă de puterea dragostei MELE. Puteți deci intra pe calea gândului în legătură cu MINE, pentru că EU sunt o Ființă care gândește.

Ființă MEA, Spiritul MEU, Dragostea MEA, Puterea MEA - toate sunt același lucru. Puterea care umple totul este DUMNEZEU. Dragostea în sine este DUMNEZEU. Spiritul este DUMNEZEU. Și totuși acest DUMNEZEU este o Ființă, căci o voință care gândește, hotărăște cum se manifestă Dragostea, Puterea, Spiritul și determină toată guvernarea și activitatea MEA. Iar dacă puterea dragostei MELE se revărsă în nenumărate scântei - fiecare scântei este ceea ce sunt EU insumi: un spirit, de aceeași natură cu MINE, dar în miniatură. Totuși e plină de putere, dat fiindcă și ea e purtătoarea veșniciei DUMNEZEIRI: căci nu și-ar putea menține existența de n-ar fi continuu străbătută de puterea dragostei MELE.

Astfel omul poate să-și imagineze că îi sunt ase-mănător, voi toți fiind copii ale MELE. Totuși sunteți ființe limitate. Sunteți doar o parte din MINE, parte care, atât timp cât sunteți încă im-perfecți, trebuie considerată limitată. Când veți redeveni perfecți, așa cum ati fost la început, va avea loc contopirea cu MINE și atunci mai degrabă vă veți putea face o idee despre ceea ce este DUMNEZEU, cu toate că, în toată profunzimea ființei MELE sunt și mereu voi rămâne de nepătruns. Atunci însă nu vă veți mai folosi de criterii limitate, cum o faceți ca oameni, gândind din această cauză deseori greșit.

Sunt Spirit, adică o Ființă de neperceput pentru simțurile omenești, care cu toate acestea **există**. Sunt o ființă pentru că tot ceea ce creez are un sens și o menire, puteți deci deduce din această existență unei puteri care gândește și are voință. Intrați deci în legătură cu această putere de necontestat! Căci de-abia această legătură, și mai ales această uniune vă face să vă dați seama că proveniți din aceeași substanță originară.

Iar când vă vorbește, nu se adresează învelișului vostru exterior, corpului, ci celui care sălășluiește în învelis și vă caracterizează ca făpturi după chipul lui DUMNEZEU: **spiritului vostru**, care v-a fost dat de MINE și care este partea din MINE pe care ați respins-o odinioară. Acum l-am pus din nou în voi - ca mică scântei - pentru viața omenească. Cu alte cuvinte: MĂ adresez părții nemuritoare din voi, vorbesc cu ceea ce imi aparține, cu ceea ce se află - ca scântei iscată din MINE - ascuns în învelișul trupului omenesc. Această iarăși e o dovadă că doresc să MĂ regăsesc în voi, faptele create de MINE - și de aceea ră-măneți inseparabil legați de MINE, pentru că Spiritul MEU este indivizibil. Iar puterea dragostei MELE vă întreține existența și nu puteți pieri niciodată, căci sunteți putere revărsată din MINE, care, după veșnica lege, trebuie să se reîntoarcă la izvorul de putere de unde a pornit. De-abia ajunși în stare de perfecțiune veți putea înțelege toate acestea. Atunci nu veți mai avea o gândire limitată și veți ști și faptul că EU sunt o **Ființă**, căreia îi dăruiți toată dragostea voastră. Veți ști atunci și că EU sunt însăși **DRAGOSTEA** și veți înțelege și de ce nu ați putut pricepe ca oameni toate acestea.

Cât nu sunteți încă desăvârșiți, EU - adică Spiritul MEU și dragostea MEA - nu pot să vă iau cu totul în stăpânire și până atunci nu pot să pătrund în voi în așa fel, ca să vă luminez pe deplin. Lucrez însă în voi în măsura în care aceasta este posibil, în măsura în care îmi permite starea de maturitate la care ați ajuns - dându-vă tot mai multă lumină, pentru ca odată să atingeți perfecțiunea. Amin

POATE FI DOVEDITĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU?

Niciodată nu vi se va putea dovedi existența MEA, altminteri ați fi supuși unei constrângeri la credință. Voi însă, în viața pământească trebuie să ajungeți din liberă voință la lumină și la cunoașterea MEA, ceea ce vă și este cu putință. Nu trebuie decât să gândiți, căci tot ceea ce vă înconjoară vă poate dovedi existența unui DUMNEZEU și CREATOR. Și chiar dacă la început căutați să negați existența unei FIINȚE DUMNEZEIEȘTI, trebuie să admiteți existența unei energii care se manifestă în întreaga creație. Existența acestei energii deci nu puteți s-o negați, așa cum nu puteți nega nici acțiunea legilor și finalitatea lucrurilor create care vă înconjoară și care dovedesc de asemenea existența unei energii **dirijate de o voință**. Iar din aceasta se poate conchide existența unei ființe care gândește.

Scopul vieții voastre pământești este restabilirea legăturii cu aceasta Ființă - altfel ar fi indiferent dacă voi MĂ considerați sau nu pe MINE ca fiind aceasta energie sesizabilă vouă. Căci nu v-ați adresa unei energii pentru a restabili legătura cu ea. Însă imediat ce stați pe gânduri în mod serios, cu voință fermă **de a afla adevărul EU MĂ** dezvălui vouă ca ființă, ca DUMNEZEUL și CREATORUL vostru. Dacă însă vă este indiferent, cui îi datorați viața voastră ca oameni, atunci vă lipsește și voință serioasă și astfel nu veți ajunge niciodată la lumină (cunoaștere) lăuntrică.

Apoi ar mai trebui să vă pună pe gânduri și ființă voastră omenească. Căci nimeni dintre voi nu poate să creeze o ființă cu capacitate de gândire, conștiință și liberă voință. Deci voi înșivă trebuie să vă aveți originea într-o ființă similară vouă, care însă spre deosebire de voi, e cu desăvârșire perfectă. Deci și aceasta ființă trebuie să aibă conștiință de sine, capacitate de gândire și voință. Iar aceasta ființă acționează cu DRAGOSTE, cu neîntrecută ÎNȚELEPCIUNE și PUTERE.

Nicicând deci nu vă puteți considera un produs întâmplător al unei energii, căci, de n-ar fi energia aceasta cârmuită de o voință, s-ar manifesta mereu în mod elementar - adică destructiv, niciodată însă constructiv - fapt contrazis de legile și menirea creației. Existența MEA nu vă poate fi dovedită, însă fiecărui om care gândește, creația constituie o dovadă convingătoare a existenței unei **Ființe atotputernice**, chiar dacă nu poate să-și facă o imagine și nu poate să-și facă o noțiune corectă despre ea. El (omul) se află la așa de mare departare de MINE, încât spiritul îi este cu totul întunecat - urmare a căderii în adânc, care l-a prădat de toată lumină.

Dacă unui astfel de om i se dau cunoștințe despre MINE ca Spirit suprem și cel mai desăvârșit al nemărginirii, **atunci iese la iveală împotrivirea lui față de MINE: vrea să-MI nege existența cum a făcut-o odinioară când a respins lumina dragostei MELE**, căzând pradă întunericului spiritual. El însă, în viața pământească trebuie să se salveze de întuneric, trebuie să vrea să se lămurească asupra propriei sale ființe și a originii sale. El trebuie să aibă bunăvoința de a merge pe drumul cel bun, adică de a primi învățătură de la cei în măsură să-l lumineze.

Unui spirit total întunecat îi va lipsi însă dorința de a afla adevărul și va respinge orice lămurire din cauza sentimentului de vinovăție pe care i-l trezesc cunoștințele depre DUMNEZEUL și CREATORUL său, căruia i se împotrivesc. De aceea nu are sens să încerci să convingi semenii despre existența unui DUMNEZEU atotputernic, decât atunci când ei înșiși doresc aceasta. Oamenii care nu doresc decât să nege, nu pot fi învățați și nu trebuie irosite puterile asupra lor, pentru că singură voința lor hotărăște dacă vor sau nu să găsească drumul de iesire din întuneric.

Omul trebuie să-și dea seama și fără dovezi de existența unui DUMNEZEU și CREATOR; ceea ce se și întâmplă dacă se străduiește să ducă o viață în dragoste, deoarece prin aceasta se stabilește legătura cu MINE și apare la el dorința de a cunoaște adevărul. Atunci Ființele-lumină, cărora le este încredințat spre îngrijire, îi influențează gândirea, cârmuind-o, astfel că împotrivirea lui față de MINE începe să scadă. Îi sunt de ajutor și intervențiile prin rugă a semenilor, căci acieștea mereu au ca efect întărirea voinței. Amin

DUMNEZEU ESTE UN SPIRIT CARE S-A MANIFESTAT ÎN ISUS HRISTOS

Să nu vi-L închipuiți pe DUMNEZEUL și CREATORUL vostru ca fiind o ființă limitată, și nu căutați să-i dați vreo formă, pentru că astfel vă faceți o imagine greșită despre EL. Ființei MELE care este cu desăvârșire perfectă și deci **nemărginită**, niciodată nu i-ar corespunde forme limitate. Căci EU sunt un Spirit nesfârșit, care **cuprinde și pătrunde totul**.

Făpturile create de MINE nu vor putea niciodată cerceta ființa MEA. Deși au luat ființă din MINE în stare de absolută perfecțiune - ca ființe individuale - ele sunt doar scânteii de dragoste revărsate din eterna mare de foc a dragostei MELE, și n-ar suporta să vadă veșnicul IZVOR DE LUMINA ȘI PUTERE. De M-aș arăta în fața lor în toată plenitudinea luminii MELE, ar pieri de prea multa strălucire.

Dar nici nu-i nevoie să vă faceți despre MINE altă imagine decât cea a Mântuitorului dumnezeiesc **Isus Hristos**. Căci prin EL am devenit pentru voi un "DUMNEZEU vizibil". În EL s-a manifestat Spiritul veșnic și nemărginit, în EL MĂ vedeți pe MINE și MĂ puteți vedea la față. Deci, de dragul vostru, al făpturilor născute din DRAGOSTEA ȘI PUTEREA MEA, EU însumi MI-am dat o formă. Veșnicul Spirit care umple nemărginirea a pătruns cu totul această formă, care a devenit astfel un **DUMNEZEU vizibil** pentru voi. Cu toate acestea EU guvernez și acționez în continuare în toată nemărginirea, nu sunt deci o ființă limitată. Am devenit doar, prin forma **ISUS**, ușor de imaginat pentru voi. Căci încă sunteți ființe limitate, departe de a fi perfecți - iar EU MĂ îngrijesc de voi pe măsura stării voastre.

Dar și Ființelor spirituale aflate la cel mai înalt grad de perfecțiune le sunt și le voi rămâne o taină fără sfârșit - ceea ce e însă un prilej de a le spori fericirea. Căci astfel copiii MEI se pot mereu strădui către MINE, iar EU pot să-i fac mereu fericiți, îndeplinindule dorința - și totuși ei niciodată nu MĂ pot atinge, dar MĂ pot vedea la față prin **Isus Hristos**.

Pentru voi și aceasta este un mister - de-abia ajunși în starea luminii veți începe să-l înțelegeți — fără a pătrunde totuși în taina Ființei MELE până la capăt. Pare că sunt nesfârșit de departe și totuși sunt atât de aproape, cât poate fi de aproape un tată de copilul său. Conștiința acestui fapt vă face fericiți, dragostea vă sporește continuu, fiind totodată prilej de fericire, pentru că mereu își află împlinire.

Aprindă—se, deci, din ce în ce mai fierbinte dragostea voastră față de **Isus Hristos**! În EL puteți să—L recunoașteți pe TATĂL vostru din veșnicie, prin EL vă pregătesc o fericire fără seamăn. Căci prin EL pot să fiu acum aproape de copiii MEI, cu toate că existența MEA nu este legată de forme, și umplu toată nemărginirea cu lumina și puterea MEA, iar Ființa MEA este și va fi mereu o taină de nepătruns. Voi, făpturile MELE căutați—MĂ și MĂ veți găsi în Isus, căci pe EL MI L—am ales ca formă, care M—a adăpostit. Și aceasta formă cândva omenească s—a spiritu-alizat cu totul, rămânând vizibilă pentru orice ființă care a ajuns la gradul de maturitate care permite vederea spirituală.

Deci vedeți Spiritul MEU din veșnicie, când îl vedeți pe **Isus Hristos**, pentru că **EL și cu MINE** suntem **UNUL**. Când îl vedeți pe EL, îl vedeți pe TATĂ, căci am vrut să fiu vizibil pentru voi, pentru a, vă câștiga toată dragostea. Însă în deplinătatea luminii și puterii MELE niciodată nu MĂ puteți vedea fără a pieri. EU însă doresc să creez și să lucrez alături de copiii MEI, deci să MĂ și arăt lor, pentru a le spori fericirea. Și vreau să am parte de dragostea lor și de aceea să țiu mereu aproape de ei. Amin

CREDIȚA ÎN DUMNEZEU PRIN ISUS HRISTOS

Doar atât trebuie să faceți: să credeți în MINE și s—o luați pe drumul către MINE când sunteți la necaz. Refugiați—vă la MINE ca copilul la tatăl său, care vă va ocroti la orice necaz spiritual și pământesc, pentru că v—ați încredințat LUI. Mereu vă atrag atenția să luați legătura cu MINE fie în gând, fie prin fapte izvorâte din dragoste sau prin rugăciune, și atunci nu vă mai pierdeți, căci legătura cu MINE vă garantează ajutorul MEU pentru a vă elibera de dușmanul MEU și a vă reîntoarce la MINE, la cel de la care ați pornit odinioară.

Deși nu poate fi dovedită existența unui DUMNEZEU și CREATOR - **credeți** totuși în EL. Și dacă credeți, veți găsi de la sine în tot ceea ce vă înconjoară mărturiile care îmi dovedesc existența. Reflectând la acestea, puteți ajunge de la sine la credința în MINE. Numai să nu treceți prin viață fără a gândi, ca nu cumva să nu vedeți decât lumea și să credeți ca viața voastră pământească este un scop în sine.

Puneți-vă mereu întrebarea, de ce în cu ce scop vă aflați pe lume, pentru a vă ocupa apoi și de gândurile referitoare la existența unui DUMNEZEU și CREATOR. Undele acestor gânduri vor fi mereu în preajma voastră, dar fiindcă scopul și telul vieții voastre pământești este tocmai ca voi să recunoașteți existența unui DUMNEZEU și CREATOR - și să vreți de asemenea să luați legătura cu EL.

Atunci, DUMNEZEUL ȘI CREĂTORUL vă cuprinde și EL, pentru a nu vă mai lăsa să cădeți vreodată. EL vă va da și cunoașterea referitoare la **Isus Hristos, Mântuitorul** vostru. Căci la EL trebuie să ajungeți pentru a scăpa de slăbiciunile voastre, pentru ca ridicarea să vă fie asigurată. Căci, cu toate că MĂ recunoașteți, aveți prea puțină putere a voinței, pentru a vă strădui în mod serios să ajungeți la MINE - sunteți prea slabi pentru aceasta din cauza păcatului de odinioară de a vă fi depărtat de MINE. Și pentru ca voința să vă devină mai puternică, omul Isus a murit pe cruce ca să obțină pentru voi - ca dar al îndurării - întărirea voinței.

EU însumi v-am venit în ajutor în mizeria voastră spirituală - **urmare a păcatului originar - EU însumi am dus la bun sfârșit opera mântuirii** în omul Isus, pentru a vă răscumpăra păcatul. Acum vă e deschis drumul de întoarcere la MINE - dacă cereți putere de la **Isus Hristos**, dacă îi depuneți la picioare datoria păcatului vostru și vă arătați dorința serioasă de a vă reîntoarce la TATĂL vostru, care și-a luat lăcaș în Isus, unindu-se cu EL pentru totdeauna. Dacă credeți în DUMNEZEU, fie ca creator, fie ca Mântuitor, niciodată nu trebuie să vă gândiți la DUMNEZEU separat de Isus Hristos. Căci DUMNEZEU și ISUS sunt unul. DUMNEZEU s-a servit de un învelis exterior omenesc, numit de oameni "Isus", în care sălășluiesc EU în toată plenitudinea MEA.

EU am creat totul. Forma omenească Isus tot din MINE a luat ființă. EU însumi MI-am ales-o drept înveliș, pentru a MĂ putea afla printre oameni, și voi, oamenii, ați luat ființă din voința MEA, dar v-ați despărțit odinioară de MINE din proprie voință, renunțând de bunăvoie la dragostea MEA. Legătura cu MINE însă o poate stabili numai dragostea. Omul Isus era eu totul pătruns de dragoste. ÎL umplea deci dragostea, care e însăși substanța MEA originară, astfel că era însuși DUMNEZEU în ființă LUI. Dar învelișul care L-a purtat a fost omenesc până când și l-a spiritualizat, putându-se alătura astfel sufletului SĂU dumnezeiesc, astfel că n-a mai rămas în EL nimic omenesc, când a săvârșit opera mântuirii.

De aceea cine MĂ recunoaște în Isus, s-a și salvat de întuneric, căci "Lumina însăși" îl ridică acum în înalt, deoarece EU însumi sunt LUMINA. Și pentru că ea l-a umplut cu desăvârșire pe omul Isus, strălucirea ei a răzbătut până la pământ. Doresc să vă dăruiesc tuturor aceasta rază de lumina, însă mai întâi trebuie să vă deschideți inimile și să vă îndreptați gândurile către cel care v-a creat. Voința aceasta trebuie să vină de bunăvoie de la voi - și atunci dragostea MEA milostivă vă cuprinde și se face totul ca să primiți cunoștințe corecte despre Isus Hristos. Și dacă ÎL recunoașteți ca Fiu al lui DUMNEZEU și Mântuitor al lumii, care a devenit unui cu MINE, niciodată nu vă mai puteți pierde. Amin

CELOR CARE NEAGĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU

MĂ adresez acum celor care încă nu s-au putut decide care sunt dispuși să creadă, dar nu pot încă să-MI recunoască existența cu convingere. MĂ adresez celor care încă opun cunoașterea intelectuală celei oferite de reprezentanții MEI pe pământ, celor care mai întâi vor dovedi pentru toate și cred că prin gândire intelectuală pot să ajungă la cunoaștere sau pot să combată totul. Dar știința lor omoară spiritul - căci ceea ce se cheamă adevărul cunoștințelor înalte nu poate fi dovedit pentru că **în viața pământească nu este permisă** constrângerea **la credință** - și nici nu poate fi cercetat pe cale științifică. De aceea nici cea mai ageră minte omenească nu oferă garanția gândirii corecte în domeniu spiritual.

Vouă, oamenilor, vreau să vă pun întrebarea: în ce categorie a operelor create vă încadrați pe voi înșivă? Nu vă dați seama că sunteți singurele ființe capabile de a gând și a trage concluzii, pe când toate celelalte făpturi ale creației nu au această capacitate? Chiar și numai din aceasta puteți trage concluzia că ați fost creați de o putere care e de asemenea capabilă de gândire și în același timp e infinit de puternică - căci voi înșivă, **în ciuda** capacității voastre de gândire nu puteți crea ființe gânditoare. Urmașii nu vi-i puteți considera dovezi, pentru că nu i-ați "creat", ci v-ați supus legilor existente ale naturii - care la rândul lor constituie de asemenea dovezi ale existenței cuiva care a creat legile.

Apoi gândiți-vă: sunt forțele naturii capabile să gândească? Pot ele să creeze ființe capabile de gândire, al căror organism să fie mărturia unei înțelepciuni supreme? Nu trebuie atunci să recunoașteți că aceste forțe ale naturii aparțin unei ființe care poate să gândească și să vrea cu desăvârșită înțelepciune și care, deci, poate să creeze forme corespunzătoare scopului și să le dea viață? Astfel privind lucrurile, nu este însăși lumea creată o dovadă satisfăcătoare până și pentru mintea cea mai ageră? Sau puteți dovedi inexistența unei astfel de ființe atotputernice? Sau puteți aduce măcar pe departe o dovadă că o "forță" dă ființă la creațiuni ordonate - afară dacă nu e dirijată de om?

Dați numai o dată frâu liber unei forțe! Rezultatul vă va îngrozi - nicidecum nu vor lua naștere creațiuni pe care să le puteți admira pentru ordinea și pentru conformitatea cu scopul lor.

Deci prin puterea gândirii puteți să vă dați seama de existența unei ființe supreme, pe care trebuie s-o considerați ca fiind veșnicul CREATOR. Nu vă onorează de loc să negați existența acestei Ființe și să-i declarați activitatea vizibilă în lumea creată de EA drept manifestarea unei forțe nedirijate - deci să puneți la baza creațiunii ceva inconștient care acționează orbește. O astfel de explicație nu este de loc dovadă unei gândiri folosite corect. Este mai degrabă un subterfugiu îndărâtnic pe care îl căutați pentru că nu vreți să recunoașteți existența unui DUMNEZEU. Căci unde există o cât de mică bunăvoință, sunt chibzuite mai întâi ambele posibilități - iar după aceea oamenii optează îndeobște mai degrabă pentru acceptarea decât pentru respingerea ideii, că puterea care își vestește existența în lumea creată este o ființă.

De-ați ști ce repercursiuni grave are asupra sufletului vostru refuzul și negarea ființei lui DUMNEZEU, ați înțelege de ce doresc să vă dau lămuriri, ca apoi voi înșivă să vă puteți îndrepta gândurile rătăcite în direcția cea bună - ca să puteți crede ceea ce vi se pare inacceptabil cât timp judecați unilateral, crezând că puteți cunoaște realitatea prin puterea rațiunii.

Dar credința într-un DUMNEZEU și CREATOR e **necesară** pentru a stabili legătura cu EL. Căci **stabilirea legăturii cu EL este scopul și țelul propriu-zis al vieții pământești**. - Altminteri nu vi s-ar fi permis să vă întrupeți pe pământ, acesta fiind creat numai **în acest scop**: ca omul să restabilească acea comuniune cu DUMNEZEU, la care a renunțat cândva din liberă voință.

Negând însă existența unui DUMNEZEU vă depărtați și mai mult de MINE. Vă opuneți iarăși din liberă voință - ceea ce are ca urmare o soartă îngrozitoare în lumea de dincolo, sau chiar un înnoit surghiun în materie la sfârșitul acestui pământ.

Iată de ce doresc să vă vorbesc și să vă fac să cadeți pe gânduri înainte de a fi prea târziu. Oricât de bogate v-ar fi cunoștințele pământești pătrundeți garantat într-o cunoaștere mult mai profundă dacă vă încredințați Celui care v-a creat și care dorește să fie recunoscut ca DUMNEZEUL și CREATORUL vostru dintotdeauna, ca apoi să poată fi alături de voi, ajutându-vă. Amin

DIVERSE DOVEZI ALE EXISTENȚEI LUI DUMNEZEU

Eu vă ușurez credința în MINE, dacă aveți bunăvoință, căci vă dau dovezi clare ale existenței și activității MELE, astfel că MĂ puteți recunoaște și puteți crede cu convingere. Ast fel tot ce vă înconjoară, întreaga creație e o dovadă a existenței MELE. O mărturie despre MINE sunt și cuvintele MELE venite de sus, care se adresează tuturor oamenilor dispuși să creadă. Căci omul trebuie să aibă mai întâi bunăvoința de a crede și atunci va și putea să creadă.

Bunăvoința îi deschide ochii, urechile și inima - și astfel va putea vedea nenumărate dovezi ale existenței MELE. Căci EU însumi MĂ dezvălui omului cu bunăvoința - MĂ apropii de el și îl fac să MĂ recunoască. Deci nimeni nu va putea spune că **îi e** cu **neputință să creadă** - căci îi lipsește doar **bunăvoința** - iar constrâns la credința nu poate fi nici un om. Voință lui încă îmi e cu totul nespusă, căci negarea lui DUMNEZEU dovedește că omul se află încă cu desăvârșire **sub influența păcatului originar**, că încă nu i-a cedat împotrivirea de odinioară față de MINE și atunci voință nu-i poate fi înfrântă cu forța.

Totuși cât îi durează viața pământească MĂ ostenesc continuu pentru a-i îmbuna voința, dezvoltându-i-MĂ în fel și chip în repetate rânduri. Deci MĂ poate recunoaște oricând, dacă își schimbă voința. Fiecare om poate dobândi credința în MINE, căci, aflându-se în sânul lumii create de MINE, operele naturii îi vorbesc neconștient. El nu trebuie decât să gândească asupra lor.

Voința potrivnică MIE preferă să caute mereu altă explicație a minunilor creației decât să admită existența unei Ființe supreme, a unui veșnic CREATOR. Imediat ce această voință potrivnică da înapoi, pot să-i vină și alte gânduri și să i se pară posibil ca o putere mai presus de toate să fie autorul și guvernatorul creațiunii. Iar EU voi acționa mereu în așa fel asupra oamenilor, ca ei să poată ajunge la această cunoaștere.

În ultima vreme dinaintea de sfârșitul pământului credința a dispărut aproape de tot. Nici noile MELE dezvăluiri nu dau prea mult rezultat, tocmai din cauza voinței oamenilor, care nu poate fi supusă la constrângere. Totuși nu încetez să le vorbesc, pentru că cuvintele MELE au puterea de ale schimba gândirea, dacă le lasă să lucreze în ei. Căci se mai întâmplă ca oameni total necredincioși, auzind sau citind cuvintele MELE, să se simtă atinși. Însă rar se întâmplă așa ceva.

Dar pentru MINE toate sufletele sunt importante și de aceea caut neîncetat să le câștig pentru MINE. Celor care nu vor să creadă, le ies în cale prin întorsăturile sorții, făcându-i să ajungă în situații disperate în care să se poată adresa pentru ajutor unei ființe atotputernice. Dar trebuie să le respect deplina libertate a voinței și de aceea nu pot decât să încerc mereu să le înrăuresc voința - ceea ce dragostea și îndurarea MEA face neîntrerupt, cât timp omul trăiește pe pământ. Amin

EXISTENȚA LUI DUMNEZEU - ÎNȚELEPCIUNEA LUMEASCĂ

Oamenilor de știință ai lumii adesea le vine greu să creadă în DUMNEZEU, pentru că judecata lor e nevoită să și tragă concluziile pe baza unei cunoașteri care nu corespunde întru totul adevăru-lui. Deja niste vederi greșite în ce privește evo-luția pământului duc la o concepție eronată - și atunci e greu să admiți existența unui creator veșnic - a unei ființe care ar trebui să fie recunoscută de oameni după manifestarea puterii ei. Știința caută să dovedească totul - iar acolo unde această nu este posibil, nu-și recunoaște neputința ci pur și simplu neagă ceea ce este inaccesibil cercetărilor ei. Pornește deci de la o concepție greșită și până la urmă drumul către DUMNEZEU poate fi găsit doar cu greu, chiar dacă omul are bunăvoință.

Fiecare știință ar trebui să înceapă cu clarificarea existenței lui DUMNEZEU, care, ce-i drept, nu poate fi dovedită, însă poate fi **crezută**, și aceasta cu toată convingerea. Atunci orice muncă de cercetare ar merge repede și ar avea rezultate bune. Însă pentru a ajunge să creadă cu convingere, omul trebuie să renunțe la agerimea minții sale și să se dăruiască simțirii inimii. El trebuie să lăse deoparte orice știință și trebuie să accepte să fie învățat ca un copil, din interiorul său. Adică trebuie să accepte ca realitate ceea ce dorește sau își imaginează prin simțirea sa - trebuie oarecum să viseze cu ochii deschisi. Atunci mereu va întrezări prezența unui DUMNEZEU, care conduce și cârmuiește totul, despre care va ști că îl ține și pe el.

Dorința cea mai lăuntrică a omului este și va rămâne ca DUMNEZEU să-și exercite marea putere asupra lui, numai că gândirea lumească încearcă să înăbuse această dorință. Căci minții îi vorbește și cel care vrea să-L dea la o parte pe DUMNEZEU. Acesta nu poate să vorbească inimii oamenilor și de aceea caută cu atât mai mult să influențeze gândirea lor. - **Prin inimă vorbește DUMNEZEU, iar prin rațiune dușmanul LUI**, afară de cazul când i-nima este mai puternică și atrage rațiunea de partea ei. În cazul din urmă este posibilă cunoașterea lui DUMNEZEU și pe calea gândirii. Atunci inima și mintea se îndreaptă împreună spre veșnica DUMNEZEIRE. Atunci și știința are un alt fundament, trage alte concluzii, care de astă dată nu mai sunt eronate. Căci îndată ce o cercetare științifică pornește cu credința în DUMNEZEU, va avea parte de reușită, indiferent de domeniul a-bordat. Atunci știința și credința nu se mai află în contradicție, ci se întregesc reciproc. Pentru că știința e scutită de erori de-bia când se află în armonie cu credința în DUMNEZEU, în Ființa atotputernică, înțeleaptă și plină de dragoste, care cârmuiește tot ce a fost, este și va fi în vecii vecilor. Amin

B.D. Nr. 7665

4.8.1960

EXISTENȚA LUI DUMNEZEU NU E VOIE SĂ FIE DOVEDITĂ

Puterea dragostei MELE se revarsă în fiecare inimă omenească, dacă se deschide de bunăvoie s-o primească. Puterea dragostei MELE face să se aprindă în om scânteia spirituală, tâșnind ca flacără spre MINE, SPIRITUL-TATĂ din veșnicie. Atunci drumul către MINE e liber, fiind croit de dorința omului de a fi luminat de MINE, de puterea dragostei MELE. Sau: cine are atitudine pozitivă față de MINE, cine crede în MINE, acela primește și puterea dumnezeiască a dragostei MELE și atunci face progrese în dezvoltarea sa.

Deci omul trebuie să creadă mai întâi într-un DUMNEZEU și CREATOR și să-și dea seama că este o făptură creată de MINE. De-abia după aceea se va putea trezi în el dorința de a intra în legătură cu MINE, deschizându-MI-se, fiind deci dispus să se lase luminat de puterea dragostei MELE. E nevoie doar de bunăvoință pentru ca aceasta să se întâmple.

E foarte greu, ba aproape imposibil, ca un om care nu crede în MINE să fie atins de o rază a dragostei MELE. El se consideră un produs al forțelor naturii și nu intră niciodată în legătură cu MINE, pentru că nu vrea să recunoască existența unei ființe care l-a creat. O întâmplare iese din comun ar putea să-l facă să creadă în MINE, dar nu e permis ca prin a-ceasta să fie supus unei constrângerii, pentru că credința astfel obținută e lipsită de valoare.

Orice **dovadă** a existenței MELE ar fi o constrân-gere la credința. O astfel de dovadă ar fi cuvintele **MELE**, dacă M-aș adresa oamenilor în mod di-rect, de sus, în așa fel ca fiecare să MĂ audă. Atunci oamenii ar fi nevoiți să creadă, însă credința lor nu ar avea valoare.

Cu toate acestea le vorbesc oamenilor, însă o fac servindu-MĂ de o formă omenească, prin care pot să le vorbesc direct. - în felul acesta îi las fiecărui om în parte libertatea de **a crede sau nu** ca aceste **cuvinte vin de la Ființa cea mai perfectă**. Întotdeauna libera voință este cea care hotărăște, niciodată nu e permis să se ajungă cu forța la credința.

Și pe această cale li se poate dezvălui oamenilor - prin cuvântul MEU direct - cea mai profundă înțelepciune. Dar nici aceasta nu poate să-l deter-mine pe om să creadă în MINE dacă el nu vrea. Pe de altă parte însă, cuvintele MELE sunt suficiente pentru a dovedi omului existența MEA. Da, omul poate să ajungă prin cuvintele MELE să creadă cu convingere, iar credința aceasta nu îi poate fi lu-ată de nici o putere a iadului. Căci cuvintele MELE sunt lumina dragostei MELE, care atingând inima omenească, aprind în ea o dragoste în măsură să-i dăruiască iluminarea. Și atunci dragostea îndeamnă la dragoste; în inima se aprinde o lumina ale cărei raze risipesc tot întunericul. Această lumina izgonește definitiv întunericul și îi dăruiește omului o credința vie, de nezdruncinat. Ea rezistă oricărui atac care raereu va veni din partea dușmanului.

Și astfel depinde întotdeauna de el însuși, dacă omul permite să-l atingă razele dragostei MELE, căci el trebuie să MI se deschidă de bunăvoie. Trebuie să **doreasca** el însuși legătura cu MINE, cu DUMNEZEUL și CREATORUL său, trebuie să creadă că a fost creat de o Ființă perfectă și că se află cu această Ființă într-o unitate pe care el nu poate s-o dezlege. Atunci MĂ recunoaște ca DUMNEZEU și de-abia acum începe să MĂ caute, iar EU MĂ las acum cu siguranță găsit. Amin

IMAGINE FALSĂ DESPRE DUMNEZEU ÎNVĂȚĂTURI FALSE

Ce imagine deformată vi se da despre Ființa MEA, când vă sunt prezentat ca DUMNEZEU al mâniei și răzbunării, care mereu pedepsește și condamnă și nu e nicidecum îndurător. De un astfel de DUMNEZEU nu vă poate fi decât frică și tot din frică îi arătați supunere; poruncile LUI le țineți numai din teama de pedeapsă - dar nu îl puteți iubi, așa cum și-o dorește.

Cât timp vi se arată o astfel de imagine despre MINE, nu trăiți în adevăr ci încă vă aflați în negură spirituală, astfel că vă atingeți anevoie scopul existenței, realizând cu greu comuniunea cu MINE. Pentru că numai dragostea poate să ducă aceasta la bun sfârșit, și e puțin probabil să simțiți dragoste față de o ființă care vă este **astfel** prezentată.

EU însă vreau să vă câștig dragostea și încrederea deplină, vreau să MĂ recunoașteți ca TATĂ credincios, care dorește să fie strâns unit în dragoste cu copiii SĂI. De aceea trebuie să vă faceți o imagine corectă despre MINE, trebuie să aflați adevărul despre FIINȚA MEA, care este DRAGOSTEA, ÎNȚELEPCIUNEA și PUTEREA în sine. Eu sunt de o desăvârșită perfecțiune, și când simțiți că dragostea MEA veșnic vă învăluie, puteți și voi la rândul vostru să MĂ iubiți.

Un DUMNEZEU care vă pedepsește când păcătuți vă inspiră teamă și nu puteți să-L iubiți. Eu însă nu vă pedepsesc ci vă ajut neconștient să ieșiți din starea păcătoasă în care vă aflați. Primiți de la MINE putere și îndurare ca s-o puteți face.

Și niciodată nu îl arunc în adânc pe cel care a păcătuțit, niciodată nu îl osândesc, ci mereu caut să-l ridic, pentru că îmi pare rău de el, că singur a pornit spre adâncime.

Toate mijloacele de care MĂ folosesc pentru a-l ridica în înalt pe cel căzut sunt dovezi ale dragostei MELE. Nu sunt pedepse, pentru că acestea sunt incompatibile cu dragostea MEA.

Nu dați deci crezare învățăturilor care MĂ prezintă drept un DUMNEZEU răzbunător, care pedepsește.

Astfel puteți respinge învățătura despre **veșnica osândă ca fiind cu totul eronată**. EU niciodată nu osândesc o faptură, ci **ea însăși se îndreaptă din liberă voință spre adâncime**. EU vreau mereu doar s-o readuc din adânc. Dar dreptatea MEA nu poate fi dată la o parte. Ceea ce înseamnă că nu pot să dăruiesc fericire unei ființe care s-a depărtat de bunăvoie de MINE, îndreptându-se spre adâncime.

Când vă gândiți la MINE, gândiți-vă mereu la un TATĂ bun, peste măsură de iubitor, care e mereu gata să vă dăruiască dragostea LUI, **care însă în virtutea perfecțiunii sale nu poate acționa împotriva veșniciei rânduiei**. Dar drumul către MINE e deschis fiecăruia, în orice clipă. Până și cel căzut la cea mai mare adâncime nu trebuie decât să întindă dornic brațele către MINE și EU îl apuc de mână și îl trag în înalt.

Căci atât de mare îmi este DRAGOSTEA și ÎNDURAREA, încât trec cu vederea orice vină, dacă ființa MI se dăruiește de bunăvoie.

Atunci pot să-i șterg păcatul, pentru că pentru aceasta MI-am vărsat sângele în omul Isus - datoria păcatului a fost plătită, așa cum o cere dreptatea. Și dacă MĂ arăt acum vouă cu toată sinceritatea, în adevărata MEA Ființă, nu vă va fi greu să porniți din liberă voință pe drumul care duce la MINE. - însă un DUMNEZEU de care vă temeți nu îl puteți iubi. **De aceea oamenii trebuia să afle adevărul curat, trebuie să primească cunoștințe spirituale care să dea explicații clare despre MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, dornic să vă fie TATĂ**. Căci învățăturile greșite nu pot să vă ducă la fericire.

Acestea trebuie **stigmatizate**, pentru că pornesc de la potrivnicul MEU, care vrea să vă țină în întuneric Spiritual, făcând totul pentru a vă împiedica să găsiți drumul către MINE. El plantează în inima oamenilor teama de MINE pentru a nu lăsa să se înfripe dragostea care unește copilul cu TATĂL său. EU însă vreau să vă câștig dragostea și pentru aceasta vă dăruiesc adevărul. Amin

SFÂNȚA TREIME A LUI DUMNEZEU

Ați primit darul de a gândii și trebuie să vă folosiți de gândire. În privință pământească, viața vă constrânge la aceasta, iar voi o faceți fără împotrivire. Vi se pare firesc că tot ce vă iese în cale vă pune pe gânduri, astfel că cercetați totul prin gândirea voastră, îmbogățindu-vă cunoștințele pământești.

Însă nu vă folosiți decât puțin sau de loc gândirea pentru a dobândi prin ea, din pornire lăuntrică, cunoștințe de ordin spiritual. Primiți astfel de cunoștințe din afară și deseori le acceptați fără a vă pune gândirea în mișcare, fără a le verifica și a gândi asupra lor. Nu le prelucrați trecându-le prin gândirea voastră. Gândirea, fie nu v-o folosiți, fie abuzați de ea, făcând-o să ajungă la concluzii cu totul greșite, și aceasta pentru că și mai înainte ați preluat bunuri spirituale fără să le fi verificat.

Cel care v-a dat gândirea, vă va cere cândva soco-teală pentru felul în care ați folosit-o. Nenumărați oameni trăiesc în eroare pentru că nu cerce-tează cu gândirea lor proprie învățăturile primite.

Deși trebuie verificate pentru că pur și simplu sunt inacceptabile în forma în care le sunt oferite oamenilor. Voi refuzați de fapt cu totul să gândiți asupra lor, obiectând că voi, ca oameni, nu puteți să le apreciați corect. Și aveți dreptate în sensul că gândirea voastră singură nu este de ajuns. Dar la această obiecție se poate răspunde arătând că iluminarea prin spirit poate fi oricând cerută și chiar trebuie cerută pentru a soluționa și cele mai grele probleme conform adevărului. Căci DUMNEZEU niciodată nu-și refuză ajutorul celui care dorește cu seriozitate să afli adevărul.

În acest fel omul are posibilitatea să se lămurească asupra unor întrebări la care, singură, gândirea lui nu-i poate da răspuns. Cu cât omul se simte mai puțin în stare să judece corect, cu atât mai mult este necesar să ceară ajutorul lui DUMNEZEU. E preferabil să procedeze astfel, decât să accepte învățături care i se par greu acceptabile. Numai atunci poate să reprezinte ceva ca adevăr, dacă lui însuși acesta îi e pe deplin lămurit. De aceea de sus sunt transmise neconținut spre pământ învățături, menite să aducă lumină în întunecimea spiritului. Căci încă mai e întuneric peste tot unde adevărul este voalat sau dat la o parte, unde se propovăduiesc învățături greșite, prezentate drept adevăr.

Lumina trebuie să biruiască acest întuneric, adevărul trebuie să dea la o parte minciuna și erorile și trebuie să fie arătat în ce puncte primesc oamenii învățături greșite. Pentru că numai adevărul duce la viața veșnică, fiindcă numai adevărul este de la DUMNEZEU, pe când învățăturile greșite sunt potrivnice DUMNEZEIRII. - Astfel e cazul să corectăm o învățătură care a fost cu totul încurcată și deformată de dușmanul sufletelor, dar a fost primită de oameni tocmai pentru că ei nu și-au folosit darul gândirii și au acceptat fără să examineze ceea ce li s-a oferit - și anume **Sfânta Treime a lui Dumnezeu**.

Această învățătură e cu totul, de neînțeles, adică gândirea nu poate s-o priceapă. Vrea să fie de fapt explicația **veșniciei DUMNEZEIRII**, însă este inacceptabilă pentru că este lipsită de sens. Dacă omul o acceptă, nu mai are voie să gândească, iar **dacă gândește asupra ei, îi e imposibil s-o accepte**.

Dorința de a cuprinde veșnica DUMNEZEIRE într-o formă strict delimitată e dovada imperfecțiunii acelor oameni care au acceptat această învățătură. Ființa Lui DUMNEZEU este **nelimitată**, pentru că este întru totul perfectă. Iar ceea ce este perfect nu poate fi divizat. Căci perfecțiunea este o stare spirituală, iar ceea ce este spiritual niciodată nu poate fi împărțit în trei părți.

Astfel niciodată nu poate fi vorba de un DUMNEZEU alcătuit din trei "persoane", pentru că această este o noțiune de neconceput, care **duce la vederi cu totul greșite despre Ființa DUMNEZEIRII**. DUMNEZEU Tatăl - DUMNEZEU Fiul - DUMNEZEU Sfântul Duh - sunt noțiuni care par să îndreptățesc presupunerea că trei persoane s-au unit formând veșnica DUMNEZEIRE, deci că aceste trei formează un singur DUMNEZEU.

Dar această imagine e falsă. Dacă aceste trei noțiuni trebuie să explice oamenilor natura ființei lui DUMNEZEU, atunci această este posibil numai explicând "Tatăl" ca fiind **dragostea**, "Fiul" **înțelepciunea** și "Duhul" (Spiritul) **puterea**. Această este singură explicație corectă despre Sfânta Treime. Ea stă de fapt la baza învățăturii despre Sfânta Treime, nefiind însă înțeleasă, a dat naștere prin interpretare greșită acelei învățături eronate, potrivit căreia DUMNEZEIREA ar fi alcătuită din **trei persoane**.

Spiritul (Duhul) lui DUMNEZEU - ca chintesență a Ființei lui DUMNEZEU - nu trebuie niciodată personificat, nu trebuie inclus în vreo formă după tipare omenești. El este o abundență nesfârșită de LUMINA și PUTERE, care este guvernată și întrebuințată de VOINȚA DE A IUBI.

Lumina este DUMNEZEU - Puterea este DUMNEZEU și Voința de DRAGOSTE este DUMNEZEU.

Nici una nu există fără celelalte. Tot ce e dumnezeiesc cuprinde aceste trei laturi. Această trinitate este și semnul perfecțiunii la ființele create de DUMNEZEU, dacă le sunt proprii dragostea, înțelepciunea și puterea, ajungând astfel după chipul și asemănarea Lui. Oricum DUMNEZEU este o ființă - și nu o formă, este ceva de natură spirituală, care nu are nevoie de nici o formă pentru a exista. EL ar dezintegra orice formă dacă aceasta nu ar fi spiritualizată anterior, pentru a fi în măsură să cuprindă toată abundență dragostei, înțelepciunii și puterii SALE.

O astfel de formă a fost omul Isus. DUMNEZEU și l-a ales ca să fie purtătorul întregii SALE abundente de Dragoste, Înțelepciune și Putere, pentru ca oamenii să aiba prin el UN DUMNEZEU pe care **și-L pot închipui**, astfel; ca să poată crede într-o ființă care este însăși suprema perfecțiune, și totuși e în legătură cu Ființele imperfecte - cu oamenii.

Dar aceasta n-a fost decât o formă pământească, aflată la dispoziția celor care văd cu ochi trupești. Căci spiritul nu are nevoie de formă pentru a fi văzut de spirit.

Imaginea despre trinitatea "Tată - Fiu - și Sfântul Duh" că trei ființe diferite - chiar cu specificarea că acestea sunt un "singur DUMNEZEU", induce în eroare, pentru că oamenii sunt tentați să le despartă, adresându-se fecăreia separat. Prin aceasta Își accentuează ideea celor , trei persoane diferite pierzându-și sentimentele corecte, conforme cu adevărul față de DUMNEZEUL real, care e unul și căruia ar trebui să i se adreseze de fapt la flecăre necaz pământesc vi spiritual.

Însuși omul ISUS, care a trait po pământ ca ființă de sine stătătoare, pentru a-L primi cu totul în sine pe DUMNEZEU ă devenit UNUL cu EL, fapt dovedit de înălțarea lui la ceruri. Trupul SĂU s-a spiritualizat cu desăvârșire și astfel toate substanțele LUI s-au putut alătura veșnicei DUMNEZEIRI.

Astfel, n-au mai existat după aceea separat două ființe perfecte, ci doar **un singur** DUMNEZEU, care era dragoste, înțelepciune și putere - DUMNEZEU TATĂL, DUMNEZEU FIUL și SPIRITUL (DUHUL) SĂU în supremă desăvârșire, care umple întreagă nemărginire, și prin care se îndeplinește tot ce hotărăște voința LUI.

Ceea ce desemnează noțiunile: TATĂL, FIUL și SFÂNTUL Duh constituie de fapt ființa Veșnicei DUMNEZEIRI.

Înțelepciunea - "FIUL", pornește de la "TATĂL" - care este dragostea, iar puterea care pătrunde totul face ceea ce hotărăsc TATĂL și FIUL. CU alte cuvinte: **DUMNEZEU este atotputernic, peste măsură de înțelept și plin de dragoste.** Acestea sunt mai ușor de înțeles și rezolvă cât se poate de simplu problema Sfintei Treimi a lui DUMNEZEU. Numai oamenii orbi din punct de vedere spiritual nu pot să înțeleagă și să accepte aceasta explicație, fiind induși în eroare de conducători care fiind și ei orbi, nu sunt iluminați și nici nu se lasă învățați. Amin

B.D. Nr. 7834

23.2.1961

CREDINȚA OARBĂ E FĂRĂ VALOARE

Omul trebuie să creadă, însă nu trebuie să creadă orbește. El trebuie să ia poziție prin gândire față de tot ceea ce i se oferă spre credință, lăsându-și apoi inima să hotărăscă dacă acceptă sau refuză cele ce i se oferă. Iată, deci, ce le cer oamenilor. Nu MĂ mulțumesc cu credință oarbă. A pretinde o astfel de credință înseamnă o constrângere, ori din partea MEA voința omului este liberă.

Gândiți-vă mereu la libertatea voinței omului și vă veți da seama dacă o învățătură provine sau nu de la MINE. Pentru că voi, oamenii, aveți de la MINE cea mai deplină Libertate. De la MINE **n-ați primit de fel** porunci, afară de poruncile dragos-tei, ale căror îndeplinire depinde de asemenea de libera voința.

EU nu vreau decât să vă duc la izbăvire și de aceea mereu răsună pentru voi cuvintele MELE. Vă învăț și apropii de voi lucrurile spirituale. Și iarăși sunteți liberi să le credeți sau nu. Trebuie să luați voi înșivă poziție față de ele, trebuie să reflectați la ele și să aveți bunăvoința de a recunoaște și a accepta ceea ce este corect.

Nu vă cer să credeți orbește nici ceea ce primiți prin cuvintele MELE. Însă vă cer să le cercetați înainte de a vă forma o părere. La o cercetare mai atentă vă veți da seama de adevărul acestora - și atunci nu veți mai crede orbește. Multor oameni nu pot să le trec cu vederea că au acceptat fără să cerceteze bunuri spirituale la care țin morțiș, deși la o cercetare mai atentă ar fi **trebuit** să-și dea seama că sunt neadevărate.

Mulți oameni se mulțumesc cu ce li s-a transmis conform tradiției, ba chiar consideră că n-au dreptul să cerceteze aceste învățături, pentru că așa au fost învățați. **Însă cum vor să-MI dea când-va socoteală? Fiecare om a primit de la MINE capacitatea de a gândi. O folosește oare? De ce bunuri le pământești le cercetează pentru a vedea cât valorează și nu face aceasta și în cazul bunurilor spirituale?** De ce mântuirea propriului suflet înseamnă atât de puțin pentru oameni, încât nu-și pun cu teamă întrebarea, dacă se pot lăsa în seama a ceea ce li se oferă drept **adevăr**? De ce le este adevărul atât de indiferent?

Căci, adevărat vă spun, cine **dorește** adevărul, acela nu trăiește în întuneric. Indiferența față de adevăr e peste tot prezentă acolo unde bunurile spirituale sunt acceptate pe negândite numai pentru că provin de la o anumită sursă. Dar sursa aceasta nu pornește de la MINE, altminteri oamenii ar trăi în adevăr. Căci ei și-ar da seama de greșeli imediat ce ar lua poziție față de învățăturile primite.

Voi însă acceptați totul și credeți orbește fără să gândiți, întărind prin aceasta puterea potrivnicului MEU, care vrea să vă împingă și să vă țină în întuneric. Însă voi v-ați alăturat unei instituții, și nu MIE, care vreau într-adevăr să vă duc la lumină. Dar voința vă este liberă și de aceea niciodată nu v-am forțat să decideți. Dar dacă MĂ căutați într-adevăr pe MINE, EU MĂ las găsit și aprind în voi o lumină clară, care pune în lumină activitatea potrivnicului MEU.

Fiecare om poate să dobândească această lumină, dacă **dorește** lumină. Însă pentru aceasta este nevoie de voința puternică de a vă elibera de potrivnicul MEU. Aceasta însă cere o strânsă legătură cu MINE. Voi însă, cei care credeți orbește pentru că așa vi s-a spus, puneți-vă întrebarea, dacă vă e cu adevărat dor de MINE.

Nimeni dintre cei care au căutat strânsa legătură cu MINE n-a rămas cu mâinile goale, căci EU MĂ dezvălui fiecăruia și îi dăruiesc o lumină care îi luminează drumul mai departe. Căci dacă MĂ caută, înseamnă că e plin de dragoste și aceasta îi va dăruii curând adevărata cunoaștere.

Și astfel va fi în stare să deosebească eroarea de adevăr - nu va mai crede orbește, iar legătură cu MINE îl va elibera de potrivnicul MEU. Acesta nu mai poate să țină în întuneric un om care a avut odată parte de strălucirea luminii. Căci lumina l-a făcut fericit, trezindu-i și mai mult dorința de lumină. Acest om va ști să se elibereze de influența celor care se dau drept "adevărații MEI reprezentanți" pe pământ, dar nu se află în adevăr, fapt pentru care nici nu pot să-l împărtășească nimănui. Ei își supun adepții la constrângere spirituală. Aceasta însă nu e pe potriva voinței MELE, pentru că în viața omenescă decisivă e tocmai libera voință a oamenilor, pe care ei însă o leagă. Amin

B.D. Nr. 7629

22.6.1960

DORINȚA SERIOASĂ DE ADEVĂR CONSTITUIE GARANȚIA ADEVĂRULUI

Înțelegeți, dar, că, pentru a primi adevărul, nu e nevoie decât să-l doriți cu seriozitate. Însă rar se găsește o astfel de voință serioasă, cu toate că fiecare om sustine că aspiră la adevăr. Dar acestea sunt vorbe cu care oamenii s-au obisnuit, fără a mai reflecta la ele. Căci dorința de adevăr trebuie să se trezească în adâncul inimii, ca apoi să nu-l mai părăsească niciodată pe om. De nimic nu trebuie să se teamă mai mult, decât de a deveni victima erorii. De aceea trebuie să MI se adreseze MIE în inima lui și să MĂ roage să-i dăruiesc adevărul - și atunci îl va primi.

Când omul are deja cunoștințe la care ține, fără a le fi cercetat vreodată în mod serios dacă cores-pund adevărului, e greu să-l mai aduci la adevăr, dacă acesta **nu coincide cu ceea ce știe el**. Nefiind dispus să renunțe la cunoștințele lui pentru a primi în schimb adevărul curat, îi opune rezistență. În acest caz îi lipsește dorința lăuntrică de adevăr și de aceea nici nu va fi în măsură să facă o justă apreciere, pentru că nu caută legătură cu MINE pentru a putea apoi judeca corect.

De aceea nu întotdeauna este posibilă transmiterea curată a adevărului către pământ. Iată de ce sunt luate drept adevăr multe lucruri spirituale care nu corespond adevărului. Și aceasta mai ales când provin din tărâmul spiritual și există convingerea de a fi primit în mod garantat adevărul. Însă condiția transmiterii adevărului este dorința serioasă de adevăr a primitorului. De aceea singură proveniența din tărâmul spiritual nu este garanție a adevărului.

Ba dimpotrivă, este întotdeauna necesară o verificare serioasă și aceasta trebuie întreprinsă împreună cu MINE, cu sprijinul MEU. Căci și în tărâmul spiritual se află ființe care aparțin înca întunericului, sau care, neajunse încă la perfecțiune mai stăruie în cunoștințele cu care au venit de pe pământ, sustinându-le în lumea de dincolo cu tot atâta zel, ca și pe pământ. **Căci la ceea ce tine, omul nu renunță nici pe lumea cealaltă.**

Și aceasta îi afectează mersul evoluției, pentru că poate să dureze o veșnicie până ce un astfel de suflet renunță la ele și începe în sfarsit să accepte adevărul. Însă din lumea de dincolo el poate să acționeze dăunător asupra oamenilor, dacă găsește oameni receptivi, care caută conștient legătura cu lumea spirituală și cărora poate să le transmită prin gând, sau ca medium, în transă, cunoștințele lor greșite.

O astfel de legătură este și poate să fie binecu-vântată doar dacă omul dorește în mpd serios să primească adevărul și cere mereu sprijinul Spiritului MEU. Atunci nu este nici un pericol, a-tunci omul însuși își ridică un zid trainic, care nu poate fi trecut de ființele lipsite de cunoaștere adevărată. Atunci are acces la el doar lumea

luminii, care îi mijlocește numai adevărul izvorât din MINE, pentru că lucrează din însărcinarea MEA, iar voința MEA este să primiți învățatură din purul adevăr.

Fiecare să se cerceteze pe sine, ca să vadă cum stă cu dorința de a afla adevărul. Să se teamă de erori, cerând-MI mereu să-l păzesc de acestea - și ruga îi va fi ascultată. Căci EU însumi vreau ca voi să vă aflați în adevăr. Eu însumi vreau să-l primiți și vă creez aceasta posibilitate - însă mereu cu condiția să aveți constant în voi setea de adevăr. Căci aceasta e paza sigură contra bunurilor spirituale false, a gândirii false și a explicațiilor false a ceea ce vi se oferă.

Căci omul care dorește adevărul va avea și capacitatea de a judeca corect, căci primește de la MINE acest dar odată cu adevărul. Astfel, va fi capabil să cerceteze valoarea fiecărui bun spiritual. - EU însumi sunt ADEVĂRUL - EU însumi vreau să întru în legătură cu faptele create de MINE și vreau deci ca ele să se afle în adevăr. Și vă apărați de influența acelor ființe spirituale care caută să raspândească eroarea deghizându-se în ființe-lumină, ca voi oamenii să vă înșelați, căzând pradă erorii.

Strânsa legătură cu MINE vă garantează și gândirea și învățatură corectă, vă garantează primirea adevărului prin Spirit. Căci scânteia-spirituală din voi este parte din MINE și vă da o învățatură într-adevăr corectă. Străduiți-vă deci cu toții să fiți învățați de însuși spiritul vostru, ca să nu fiți nevoiți să vă luați după informații primite din tărâmul spiritual, pe care nu puteți să le controlați, pentru că nu cunoașteți starea spirituală a mediumului care le-a primit.

Căci există mereu pericolul intrării pe fir a unor ființe care nu se află încă nici ele în lumina cunoașterii. - Acolo însă unde lucrează **Spiritul**, știți că EU însumi vă vorbesc și vă transmit numai adevărul curat, căci vreau ca faptele MELE de pe pământ să trăiască în adevăr - căci ele nu pot să ajungă la MINE, și deci la fericire, decât prin adevăr. Amin

B.D. Nr. 7797

14.1.1961

CARE ESTE SCOPUL VIEȚII PĂMÂNTEȘTI?

Dacă vreți ca drumul vieții voastre pământești să fie cu succes - dacă vreți să vă realizați scopul și să redeveniți ceea ce ați fost la început, trebuie să cunoașteți care este scopul vieții voastre pământești. Cândva v-am dat ființă din MINE în stare de deplină perfecțiune. Ați fost creați după chipul și asemănarea MEA, ați fost înzestrați cu toate însușirile dumnezeiești, plini de lumină și putere, aflându-vă în continuă legătură cu MINE, DUMNEZEUL și CREATORUL vostru, astfel că puteați continua primi de la MINE putere și lumină, fiind prin aceasta nespuse de fericiri.

Însă de o ființă perfectă tine și libertatea voinței sale, altminteri n-ați fi fost făpturi **dumnezeiești**. Libertatea voinței vă oferea două posibilități: aceea de a **rămâne perfecti**, așa cum v-am creat - sau de a renunța la **perfecțiunea voastră**, preschimbându-vă în contrariul a ceea ce erați.

Trebuia deci să dați dovada **dumnezeirii** voastre orientându-vă voința la fel cu a MEA, astfel ca aceasta să se contopească cu totul cu voința MEA. Pentru aceasta însă trebuia să fiți capabili și de o comportare opusă. Trebuia deci să existe și **posibilitatea căderii** de lângă MINE, ca dovada a libertății voinței, dacă aceasta ar fi orientată contrar voinței MELE.

Și am cerut aceasta decizie a voinței de la ființa primă creată, de la spiritul luminii, care a luat naștere din preaplinul dragostei MELE; care ca ființă similară MIE, trebuia să creeze și să lucreze alături de MINE în lumea spirituală. A luat ființă din MINE fiind perfectă - îmi semăna întru totul - însă un singur lucru o deosebea de MINE: primea puterea de la MINE. În timp ce EU eram ÎNSUȘI IZVORUL PUTERII. Ea știa aceasta pentru că se afla în deplina lumină a cunoașterii.

Așa că a fost supusă la proba voinței. Aceasta a constatat în a recunoaște că EU sunt izvorul de la care primește continuu putere. Din voința ei și puterea MEA au luat naștere nenumărate ființe, toate cu desăvârșire perfecte, fiind înzestrate cu toate darurile și voința liberă, ca dovada a dumnezeirii lor. - Dar spiritul prim creat, purtătorul de lumină, s-a îngâmfat de faptul de fi creat toate aceste ființe - și în îngâmfarea lui s-a răzvrătit împotriva MEA.

Deci a căzut la proba voinței. Din voința lui s-a despărțit de MINE, despărțire care niciodată în realitate nu se poate întâmpla, căci ar pieri toate Ființele create, pentru că ele nu pot exista fără MINE și puterea MEA. Însă purtătorul de lumină - Lucifer - s-a despărțit de MINE pe planul voinței, căzând din aceasta cauză în adânc și ducând cu sine un mare număr din Ființele create, care la rândul lor au trebuit acum să opteze și de asemenea m-au renegat.

Acest eveniment care a avut loc în lumea spirituală e cauza **creării lumii**, a celor mai diverse și nenumărate creaturi. Toate acestea le-am creat pentru Ființele spirituale, ca drum de întoarcere la MINE, căci ele nu pot fi fericite decât aflându-se în legătură cu MINE, în timp ce depărtarea de MINE înseamnă o stare de profundă nefericire.

Caut mereu **să vă fac cunoscute acestea**, pentru că voi, oamenii, sunteți totemai acele ființe spirituale căzute care se află pe drumul reîntoarcerii la MINE și se află deja cu puțin înainte de țintă. V-ați schimbat ființă perfectă de odinioară în opusul ei, ajungând prin aceasta imperfecti. Ca oameni sunteți încă ființe imperfecte, dar în viața pământească puteți deveni din nou perfecti, dacă îndepliniți voința MEA, dacă trăiți după legile ordinii MELE dumnezeiești, **dacă duceți o viață în dragoste fi vă transformați din nou întreaga ființă în dragoste**, așa cum ați fost la început.

Dragostea vă unește din nou cu MINE, însă trebuie să vă deschideți de bunăvoie în fața MEA, să nu vă împotriviți când vreau să vă luminez cu razele dragostei MELE. Trebuie să faceți totul pentru a îndeplini scopul vieții pământești, care constă doar în a vă îndrepta din nou voința către MINE, dându-vă cu totul MIE și străduindu-vă din dragoste să veniți către MINE. Atunci vi se dezvăluie și cunoașterea mai profundă, iar întunericul se depărtează de voi. Atunci dobândeți cunoștințe clare, înțelegeți corelațiile și ieșiți din starea de nefericire. Intrați din nou în legătură cu MINE și regăsiți în această legătură fericirea de odinioară, la care ați renunțat cândva de bunăvoie. Căci fiecare ființă care a luat odinioară naștere din MINE ca strălucitoare făptură după chipul și asemănarea MEA - cum vă și redeveni, odată, pentru totdeauna - avea parte de fericire. Căci scopul creației a fost și vă rămâne mereu să-MI formeze **copii** care să poată crea și lucra împreună cu MINE în cea mai deplină fericire. Amin

B.D. Nr. 7781

25.12.1960

OPERA MÂNTUIRII SĂVÂRȘITĂ DE ISUS HRISTOS

Prin opera mântuirii pe care am înfăptuit-o a devenit posibilă reîntoarcerea la MINE. Odată toate Ființele spirituale vor fi la MINE, odată toate Ființele spirituale vor fi strălucite de dragostea MEA, așa cum au fost la început. Jertfindu-MI viața pe cruce am durat o punte dinspre adâncimi către înalt - din împărăția întunericului către împărăția luminii și a fericirii. **Prin moartea MEA pe cruce a fost ștearsă vina care despărtea de MINE Ființele care l-au urmat pe potrivnicul MEU în adânc.**

Pînă la venirea MEA pe pământ era între oameni și MINE o prăpastie de netrecut, pe care singuri au creat-o, dar peste care nu mai puteau să treacă fiind prea slabi pentru aceasta, fiindcă povara păcatului îi țintuia la pământ, iar potrivnicul MEU îi împiedica să facă ceva pentru a restabili legătură cu MINE.

De aceea am făcut EU însumi o punte: am coborât pe pământ și am plătit marea datorie a vinei lor. Am luat povara păcatului lor pe umerii MEI, parcurgând cu ea drumul crucii. În acest fel a devenit posibil ceea ce înainte era o imposibilitate: omul care are bunăvoință poate să MI se alătureze, mergând pe drumul crucii, urmându-MĂ numai pe MINE, fără să-MI mai dea drumul; el poate să-și dorească să fie printre cei pentru care am murit pe cruce, găsindu-și acum iertarea deplină a păcatelor, putând astfel să se reîntoarcă la MINE, în împărăția luminii.

Nu i-am lăsat pe oameni singuri la necaz, ci M-am grăbit să le vin în ajutor. **Înveșmântat în trup omenesc am săvârșit în omul Isus opera mântuirii, pentru că am vrut să deschid un drum care să ducă din adânc în înalt. Drumul vieții MELE pământești a fost până la moarte un drum al dragostei. Căci oamenii erau lipsiți de dragoste și de aceea le-am arătat-o prin exemplul vieții MELE. Pentru că numai dragostea poate să aducă mântuire. Dragostea este legea veșniciei ordinii, iar cel care vrea să se re-întoarcă la MINE, trebuie să-și transforme ființa pentru totdeauna în dragoste, pentru a se putea uni cu MINE, pentru că EU sunt însăși Dragostea.**

Deci când am coborât pe pământ, am durat o punte între împărăția luminii și pământ. Iar voi oamenii trebuie să mergeți cu toții pe această punte, pentru a ajunge din nou la MINE. Înainte am fost - din vina voastră - de neatins pentru voi. Dar dragostea MEA e mai puternică decât păcatul pe căre l-ați comis. Astfel dragostea MEA a căutat o soluție ca să restabilească legătura - întreruptă cândva de voi - dintre voi și MINE. Și am găsit-o: **însăși dragostea MEA a șters păcatul**, eliberând-vă astfel drumul către MINE. Acum s-a creat o legătură între împărăția luminii și pământ prin faptul că din lumină a coborât pe pământ un suflet în care M-am putut întrupa EU însumi. Căci acest suflet s-a îmbrăcat în carne și astfel s-a născut omul Isus, care a mers pe acel drum pe care și voi, parcurgându-l, puteți și a junge în împărăția luminii, reîntorcându-vă la MINE.

Dragostea MEA a fost cea care a construit această punte pentru voi, căci ea s-a întrupat în înveliș omenesc și a mers pentru voi pe drumul crucii, ștergând imensul vostru păcat - depărtarea de MINE - care a creat prăpastia, de netrecut pentru voi, dintre împărăția luminii și cea a întunericului. Dragostea MEA față de voi,

făpturile create de MINE, este fără margini și de aceea vrea să vă recâștige. Însă dreptatea nu Mi-a permis să vă primesc înapoi **fără a fi plătit pentru păcatul** comis. Astfel că dragostea MEA a luat asupra ei și răscumpărarea păcatului: un om a adus în locul vostru jertfa ispășirii -iar în omul acesta am sălăsluit EU.

Ceea ce era imposibil înainte de moartea MEA pe cruce, a devenit posibil prin ea. Vă puteți din nou apropia de MINE reîntorcându-vă în adevărata voastră patrie, în împărăția luminii, unde puteți să lucrați din nou în lumină, putere și libertate, ca la început. - Drumul către MINE este din nou liber. Acum vă puteți lăsa păcatul sub cruce, puteți să vă dăruiți dragostei și îndurării lui Isus, Mântuitorul vostru, căci EL vă deschide poarta către fericire, către împărăția luminii.

Dar și **mântuirea depinde** de libera **voastră voință**, altminteri toate Ființele spirituale ar ajunge brusc în Împărăția luminii. Dar atunci nu Mi-aș atinge scopul de a-Mi forma **copii. Trebuie s-o porniți pe drumul crucii din liberă voință și să cereți din liberă voință iertarea păcatelor. Voi înșivă trebuie să doriți mântuirea și să veniți la MINE prin Isus Hristos.** Și atunci primiți mântuirea și vă reîntoarceți la MINE, TATĂL vostru, care însumi am coborât pe pământ ca să vă dezleg de păcat - și EU vă primesc cu bucurie. Amin

B.D. Nr. 8228

30.7.1962

CERCETAȚI SPIRITELE!

Oamenilor, credeți-MĂ că EU mereu vă dau cunoașterea adevărata despre Isus Hristos și opera mântuirii pe care a înfăptuit-o. Căci pe EL, Mântuitorul dumnezeiesc, trebuie să-L cunoașteți și să-L recunoașteți ca Fiul lui DUMNEZEU și Mântuitor al lumii, care M-a adăpostit în SINEA SA pe **MIME**. Misiunea SA de pe pământ nu poate fi dovedită - dar EU însumi vă dau prin Spiritul MEU cunoștințele corecte despre EL - ceea ce totuși poate constitui pentru voi o dovadă. Căci Spiritul MEU vă învață ceea ce - din punct de vedere istoric - nu poate fi dovedit.

Știind că EU sunt cel care vă dezvăluie acestea, puteți cerceta liniștit spiritele. Astfel, **dacă primiți explicații despre Isus Hristos și despre opera mântuirii săvârșită de EL**, atunci știți că lucrează Spiritul, (Duhul) lui DUMNEZEU, care vă transmite numai adevărul. Aveți tot dreptul să cercetați originea bunurilor spirituale. EU însumi v-am arătat piatra de încercare pentru aceasta, căci **un spirit potrivit niciodată nu vă va vești că Isus Hristos s-a întrupat în formă omenească pentru a vă aduce mântuirea.** Și dacă v-ați încredințat că e la lucru "SPIRITUL LUI DUMNEZEU", atunci puteți să acceptați ca adevăr tot ceea ce vă vestește acel spirit.

Lucrarea MEA în om, care se manifestă atât de evident prin transmiterea cuvintelor MELE, nu poate fi interpretată sau explicată ca gândire rațională proprie. **Cu atât mai puțin însă poate fi declarată ca activitate a potrivitului MEU, căci prin aceasta oamenii dau dovadă că nu recunosc glasul TATĂLUI lor, că încă nu se află printre ai MEI, printre cei care MI s-au dăruit cu totul** gândirea lor proprie este încă prea activă, altminteri ar simți ca le vorbesc EU, TATĂL lor din veșnicie. Căci transmiterea cuvintelor MELE către o inimă omenească - fie direct, fie prin solii MEI - nu rămâne fără efect. Inima e atinsă îndată ce MI se deschide și e gata **să MĂ asculte.** Aceasta face ca omul **să MĂ asculte** fără prejudecăți, să fie deci gata să se lăse străluminat de Spiritul MEU, de lumina dragostei MELE.

Dar dacă omul caută să cerceteze bunurile spirituale numai cu rațiunea, atunci nu va fi capabil să recunoască glasul TATĂLUI său, pentru că în acest fel EL nu poate să-i atingă inima. Însă numai inima este în stare să facă o astfel de cercetare. Nu trebuie să credeți orbește și nu trebuie să acceptați ceva, față de care simțiți un refuz lăuntric. Când însă primiți dezvăluirile MELE, niciodată nu veți avea un sentiment de refuz, **cu condiția ca voi înșivă să doriți ca EU să vă vorbesc.** Ba mai mult, cuvintele MELE vă ating în așa fel, că nu mai vreți să vă lipsiți de ele și sunteți pe deplin convinși de adevărul lor, pentru că îmi simțiți prezența în ele.

Dezvăluirile lui DUMNEZEU se vor referi mereu la întruparea părintească a lui DUMNEZEU în omul Isus și la opera mântuirii săvârșită de EL. Aceasta să vă fie mereu dovada cea mai clară a adevărului, căci potrivit MEU nu v-ar da niciodată cunoștințe despre faptul că **Isus Hristos s-a jertfit pe cruce pentru voi** și că în EL **EU însumi** am înfăptuit mântuirea. Niciodată potrivit MEU nu va căuta să vă facă să credeți în Isus, niciodată el nu vă va vești **dragostea**, care de asemenea face parte mereu din conținutul dezvăluirilor MELE. căci numai **dragostea** vă reunește cu MINE, iar el caută să zădarnicească tot ceea ce ar putea duce la aceasta.

Trebuie să știți de felul lui de a fi, care este numai ură și vă vrea pieirea. Deja după aceasta îi puteți recunoaște activitatea, pentru că el face totul pentru a-MI discredita dezvăluirile și a vă întuneca spiritul ca să nu MĂ recunoașteți. Voi însă adresați-vă MIE ca să vă luminez spiritul și EU vă voi ajuta ca orice neclaritate să se preschimbe în cunoaștere clară. Dar trebuie să doriți aceasta în mod serios. Potrivitul MEU caută mereu să creeze confuzie. Dar numai acolo va avea succes unde nu predomină dorința de a afla adevărul curat. Acolo

unde însă adevărul curat este dorit, el nu are nici o putere, pentru că EU însumi dau lumina, și aceasta este o atingere binefăcătoare pentru cel care vrea să se afle în lumina. min

B.D. Nr. 8254

27.8.1962

ÎNȚELEGEREA ACTIVITĂȚII SPIRITULUI

Cunoașterea care vi se da printr-un instrument dies de MINE în acest scop, pornește din MINE, care sunt veșnicul adevăr - și de aceea ea trebuie să fie adevărul. Cu bunăvoință, puteți și voi s-o recunoașteți ca dezvăluire directă din partea MEA. Căci transmiterea **unui volum atât de mare** de bunuri spirituale presupune prezența unei capacități iesite din comun, care nu poate fi atribuită unui om, ci dovedește prezența unei puteri care dispune ea însăși de cunoaștere și poate s-o transmite oamenilor.

Om venit din DUMNEZEU este acela, care vorbește oamenilor. Adică omul primește învățătură din interior, de la Spiritul din el, care este în-continuu în legătură cu Spiritul-Tată. Deci nu are loc o transmitere a învățaturii de la om la om, ci o dezvăluire din partea MEA, pe care am și promis-o oamenilor când am trăit pe pământ. Nici un om nu poate să susțină că poate să cunoască adevărul pe calea gândirii raționale. De aceea e pus adesea sub semnul întrebării, că EU sunt izvorul bunurilor spirituale. Pentru că omul, cât nu s-a trezit încă din punct de vedere spiritual, nu poate să înțeleagă acea activitate spirituală care e dovada existenței MELE, a Celui care MĂ dezvăluie oamenilor pentru a le dăruia adevărul.

Adevărul nu poate să-l dea decât însuși veșnicul adevăr. Numai de voi, oamenii, depinde să verificați toate bunurile spirituale dacă sunt sau nu **adevăr de la DUMNEZEU**. Cunoștințele de ordin spiritual nu vor putea fi dovedite niciodată. Însă dacă omul primește învățătură din interior, el nu mai are nevoie de ajutor din afară, nu mai are nevoie de îndrumarea semenilor, fiindcă primește lumină prin învățătură lăuntrică - și va recunoaște cunoașterea primită ca adevăr. Căci fiecărui instrument prin care doresc să transmit adevărul pe pământ îi dăruiesc capacitatea de a aprecia corect și a înțelege pe deplin tot ceea ce ține de domeniul spiritual și nu poate fi explicat sau dovedit pe plan terestru - **decî a tot ceea ce trebuie** crezut și poate fi crezut, pentru că iradiază înțelepciune. Celui care primește dezvăluirile MELE, ele îi aduc o cunoaștere clară și cunoștințe vaste. La un schimb de păreri, oamenii nu sunt feriți de greșală, pentru că acolo unde e la lucru intelectul omenesc acolo se pot strecura greșeli prin intervenția dușmanului MEU. Acestor oameni le va lipsi întotdeauna certitudinea adevărului. EU însă vreau ca oamenii să se afle în adevăr, căci ei nu pot fi fericiți decât prin adevăr. Transmiterea adevărului către pământ nu poate avea loc decât prin intermediul unui copil pământesc care îmi slujește și care îmi servește de bunăvoie ca vas pe care poate să-l umple Spiritul MEU. Astfel, voi puteți avea siguranța că vă vorbește însuși "Veșnicul adevăr", care va mijlocește cunoștințe vaste, pe care nu le puteți primi decât prin activitatea Spiritului MEU.

Că oamenii se îndoiesc de aceasta, arată că ei încă se află foarte departe de MINE, că n-au luat încă legătură, cu MINE și spiritul le este încă întunecat - se află deci într-o stare în care vrea să-i menti-nă potrivit MEU, pentru ca ei să nu MĂ recunoască și să nu pornească către MINE. Eu însă știu că oamenii au mare nevoie de adevăr, știu că ei merg pe căi greșite când nu primesc învățătură de la MINE însumi pentru a-i iniția în adevăr și a le explica scopul și țelul vieții pământești. - și fiindcă MI-e dor ca ei să se reîntoarcă la MINE, le arăt drumul care duce la MINE, le mijlocesc cunoștințe adevărate, prin care vor fi conduși din întunericul nopții la lumina zilei.

Adevărul nu poate să pornească decât de la MINE, DUMNEZEUL vostru. Voi trebuie să MI-L cereți, căci trebuie să doriți adevărul din proprie voință, pentru că atunci MĂ doriți pe MINE. Iar Eu nu MĂ refuz nici unui om, nu refuz adevărul nimănui, dacă e dorit cu seriozitate. **Îndată ce oamenii au bunăvoință și doresc să iasă din întuneric, îndată ce vor să se afle în adevăr, își vor da seama când MĂ dezvălui lor și vor ști de asemenea că nu le dau decât adevărul curat.** Amin

TREZIREA LA VIAȚĂ

Omul atunci începe să se trezească la adevărata viață, când intră conștient în legătură cu **DUMNEZEU**, când recunoaște existența unei ființe mai presus de el și deci crede în această ființă și caută să i se atașeze - adică simte o legătură între această Ființă și el și dorește să mențină această legătură. Atunci scânteia spirituală din el s-a trezit la viață și caută să-l influențeze din interior ca să se străduiască către Spiri-tul-Tată din veșnicie. Deci în acest om s-a aprins scânteia dragostei, El simte o continuă pornire lăuntrică să săvârșească fapte izvorâte din dragoste, chiar dacă la început această consta doar în a fi bun față de semenii. Însă dragostea este mereu prezentă, căci fără ea omul nu s-ar fi putut trezi la viață.

Și acum începe să se facă văzută această viață. Această este ca o a doua viață, independentă de viața propriu-zisă, cea a corpului, pe care o trăiește fiecare om, chiar dacă scânteia spirituală doarme încă în el, deci încă este mort din punct de vedere spiritual. Însă de-abia această viață îi da omului adevărata satisfacție, căci el are con-tact cu DUMNEZEU prin gânduri îndreptate către EL și prin rugă. Un astfel de om nu-L va mai uita pe DUMNEZEU, pentru că însuși DUMNEZEU îl sustine și îl împiedică să cadă din nou pradă morții.

Trebuie făcută însă diferența dintre cunoștințele **învățate** despre EL și **experiența vie a întâlnirii** cu această Ființă mai presus de om. Căci ceea ce a fost învățat, încă nu i-a dat viață sufletului și poate fi uitat sau refuzat ulterior. Și cunoștințele învățate pot să ducă la credința vie, dacă

omul are bunăvoință. Atunci nici el nu va mai pierde viața odată trezită în el. Ea poate să se trezească din momentul în care omul e capabil să gândească și e gata să dăruiască dragoste. Atunci gândirea Lui va fi corect îndrumată, astfel că va căuta și el legătură cu DUMNEZEU, cu Ființa căreia i se poate dărui cu toată încrederea. Omul își simte imperfecțiunea - simte că are nevoie de cineva care să-l cârmuiască și să-l ocrotească. Căci el e slab și de aceea **caută** o Ființă de la care poate spera ajutor în orice situație a vieții.

La început, fără să fie conștient de această, îl face fericit faptul că poate să creadă într-o astfel de Ființă și că a intrat în contact cu EA. Această este o credință simplă, care poate fi do-bândită de fiecare copil. E o credință vie, fiind efectul faptului că a acceptat învățăturile acestea însă nu-i dau convingere lăuntrică. Căci pentru a dobândi convingerea lăuntrică este necesară bunăvoința de a iubi, care trezește la viață scânteia spirituală din om. În continuare totul decurge la îndemnul scânteii spirituale, care îi stimulează omului dorul de Spiritul-Tată din veșnicie, până ce acesta stabilește conștient legătură cu EL prin rugăciune sinceră, care este totodată și cea mai sigură cale ca TATĂL să se îngrijească de copilul Său, nemăiăsându-l niciodată să recadă în orbire spirituală - în moarte.

De aceea nu e suficientă numai învățarea cunoștințelor religioase. Acestea nu trebuie respinse, dar ele însele încă nu aduc "viața". Adevărata viață o da doar **dragostea**, care îl face apoi pe copil să reflecteze asupra învățăturilor religioase. De-bia după aceea el își va căuta TATĂL, care acum se va lăsa găsit. - Scânteia spirituală îl va mîna mereu către Spiritul-Tată, astfel că omul va simți nevoia lăuntrică a legăturii cu EL și va avea pornirea lăuntrică de a săvârși fapte **izvorâte din dragoste și de a se ruga**. Ambele duc la comuniunea cu EL - și acesta este scopul și țelul vieții pământești. De-abia acum se trezește omul la **acea viață** care durează veșnic - la o viață pe care nu o mai poate pierde, pentru că este o viață spirituală care nu mai are nimic comun cu viața pământească. Atunci omul l-a găsit pe DUMNEZEUL său - copilul și-a găsit TATĂL - și i s-a dărui pentru totdeauna. Un astfel de om nu poate să mai moară - el va trăi în veci. Amin

VIAȚA TRAITĂ ÎN ZADAR

Vă începeți viața pământească fără să știți de scopul ei. Numai cu încetul ajungeți la conștiință de sine. După aceea trebuie să primiți învățătură referitoare la sensul și scopul existenței. Dar această învățătură servește de cele mai multe ori doar binele trupesc - și poate să dureze mult până vă dați seama că există și o viață spirituală - până vă gândiți la sufletul vostru și la necesitățile acestuia. Dacă primiți o învățătură corectă, adică atenția vă este îndreptată către dezvoltarea voastră sufletească, atunci poate și sufletul vostru să ia atitudine și să-și impună cerințele sale. Atunci, pe lângă viața trupească poate fi dusă o viață spirituală, care aduce sufletului un câștig spiritual.

Însă omul care e atent doar la viața pământească și se ocupa numai de nevoile trupești, neglijă-du-le pe cele sufletești, are parte de puțin câștig spiritual. De-abia când își da seama că nu plăcerile trupești sunt scopul și țelul vieții, se poate vorbi la el de începutul vieții spirituale.

Până atunci însă viața pământească este un mers în gol - fiind zadarnică din punctul de vedere al sufletului și al dezvoltării spirituale a omului.

Fiecare om are prilejul să primească explicații asupra sensului și scopului existenței. Numai că nu întotdeauna le dă crezare, și atunci sufletul e foarte dezavantajat. Poate să dureze mult, până ce omul recunoaște lipsa de valoare a strădaniilor pământești, străduindu-se apoi către un alt țel, cel spiritual. Însă are libertatea să hotărască încotro își îndiraptă gândurile și voința. Mereu primește învățătură și depinde numai de el dacă această învățătură îl duce la cunoaștere, dacă trage foloase din învățătură care i se da.

Cunoașterea trebuie dobândită din liberă voință - omul pur și simplu trebuie **să aibă voința** de a-și îndeplini adevăratul scop al vieții. Atunci singur va cere ajutor de la acea putere pe care o recunoaște ca fiind mai presus de el. Și atunci va fi ajutat să ajungă la cunoașterea adevărată și să-și trăiască viața pământească în mod conștient. Căci i-a fost dată omului capacitatea de gândire: el poate să judece, să analizeze totul și să hotărască pro sau contra. Numai de hotărârea lui depinde dacă trăiește doar din punct de vedere pământesc sau **are și strădaniile spirituale**.

Deși depinde și de voința lui, dacă gândește co-rect, i se oferă iar și iar posibilitatea să ajungă la cunoașterea adevărată. Nu este lăsat fără ajutor și **poate** oricând să găsească drumul cel bun și să pornească pe el, astfel că nu trebuie să-și trăiască viața în gol, ci această poate să-i aducă deplina dezvoltare spirituală.

Dar, în ultimă instanță, întotdeauna voința este cea care hotărăște, căci ea este liberă și nu-i poate fi impusă nici o orientare. Însă din partea lui DUMNEZEU se face totul pentru ca voința să fie astfel orientată încât să se îndrepte de la sine către DUMNEZEU, iar după aceea i se da tot ajutorul pentru a ajunge la adevăratul său țel. Amin.

B.D. Nr. 4932

12.7.1950

VOINȚA LUI DUMNEZEU

Omul trebuie să cunoască mai întâi voința MEA, ca apoi să poată trăi după ea și să devină astfel fericit. Trebuie deci să vă prezint voința MEA și de aceea trebuie să-MI ascultați cuvintele prin care vă dezvălui limpede și pe înțeles care este voința MEA. Cuvintele MELE vă fac cunoscută porunca dragostei, cu toate îndatoririle voastre față de MINE și față de semenii vostri. Cuvintele MELE vă arată depărtarea față de MINE, pe care voi înșivă trebuie s-o micșorați. Cuvintele MELE vă fac cunoscută dragostea, îndurarea și milostenia MEA, înțelepciunea și atotputernicia MEA pentru că flacăra dragostei să se poată aprinde în voi - dacă aveți o inimă dornică de a iubi.

Cuvintele MELE vă arată că semenii vostri sunt copiii MEI, pe care din această cauză - dacă vreți să îndepliniți voința MEA - trebuie să-i tratați ca pe frații vostri, dăruindu-le și dragostea voastră. Cuvintele MELE vă avertizează și vă păzesc, făcându-vă atenți la urmările unei vieți trăite deandoselea - a unei vieți trăite fără dragoste, fără respectarea poruncilor MELE. Dacă vreți deci să fiți fericiți, trebuie să acceptați cuvintele MELE. Lăsați însă în grija MEA forma în care ajung la voi cuvintele MELE - voi să aveți numai bunăvoința de a le primi când vi le ofer. - Căci numai prin cuvintele MELE puteți afla voința MEA și doar îndeplinind cuvintele MELE puteți fi fericiți. Amin